

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR.08 112. ÅRGANG 01.09.26 - 21.09.26

Dataangrep mot Sit 10 | Kristen fadderuke 22 | Bokklubbene blomstrer 36

Harald V
1937–2026

Side 49

GRATIS

Les Under Dusken på nett!

www.underdusken.no

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Håvard Stenstadvold
– Tlf: 917 75 460
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDERE UNDER DUSKEN
Andreas Dalhaug
– Tlf: 468 32 913
avisnestleder@studentmediene.no

Anette Rauan
– Tlf: 902 76 287
nettredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I
TRONDHEIM AS
Emma Linnéa Holm-Ross
– Tlf: 482 08 904
ansvarligredaktor@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Noah Handeland
– Tlf: 415 68 818
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Herman Bache Jenssen
salgssjef@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Inga Sægrov Binningsbø
nyhetsredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Hans Einar Tuhus Fuglum
debattredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Sigrid Auno
reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Eivind Karlén Eines
kulturredaktor@studentmediene.no

FOKUSREDAKTØR
Lise Strand
fokusredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Wendy Wingwei Leung
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Grigore Cazacu
fotoledaktor@studentmediene.no

GRAFISKSJEF
Nora Louise Weidemann Grimstad
grafisksjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Thomas Vevle Bruknap
illustrasjonssjef@studentmediene.no

DESK
Cecilie Bjørnsdøttér Raustein (sjef),
Kristoffer Ramsøy Fredriksen (nestsjef),
Benedikt Eriksdøttér Javorovic, Christina
Xenaki, Karianne Folkvord Furset, Sina
Leirvik, Kjersti Eline Stuen, Mille Eftang
Meinich

GRAFIKERE
Nora Louise Weidemann Grimstad
(1-5, 22-27)
Kara Hågensli (6, 10-21)
Nicolas Pedersen Alter (7-9, 28-29)
Louise Horn (30-41)
Margrethe Høgh Sognnæs (30-41)
Alva Løvvik Nørheim (30-41)
Julie Horn Kvåle (42-57)
Heidi Lysgård Fagerheim (56)

KORREKTUR
Cecilie Bjørnsdøttér Raustein

FORSIDE
Grigore Cazacu

I denne utgaven

PRISVINNENDE PARAIDRETT

NTNUI Paraidrett har vunnet Studentbuddy-prisen 2026 for deres inkluderingsarbeid. Utøverne deler sine erfaringer med idrettens bidrag til hverdagen.

Side 13

PRØVEKOS KATTEN FØR DU ADOPTERER DEN

Dette kollektivet har meldt seg på som fosterhjem for katter i nød. Ordningen iverksatt av Dyrebeskyttelsen gir et nytt hjem til katter som trenger det, og behovet for villige matforeldre er stort.

Side 16

FORDUMMEDE MANUS FOR ILLOJALE ØYNE

«Sekundærskjermvisning» referer til seere som setter på serier halvdistrakert med mobilen i hånden. Innholdsprodusenter som Netflix er blitt anklaget for å bevisst dumme ned manus.

Side 32

LES MER PÅ UNDERDUSKEN.NO

TIPS OSS!

tips@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Under Dusken blir utgitt av Studentmediene i Trondheim som får økonomisk støtte av Velferdstinget i Trondheim og Studenter-samfundet i Trondhjem, som står uten redaksjonelt ansvar.

Kongen døde i 6-7-tiden.

ANNONSERE?

salgssjef@studentmediene.no

Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

Miljøtrykksak fra
Trykkpartner AS.

30%

STUDENTRABATT

PÅ BYENS STØRSTE OG BESTE TRENINGSTILBUD!

Søk opp 3T-trening
i App-store og last
ned den nye appen!

NÅ ER DET KAMPANJE PÅ 3T-MEDLEMSKAP! BLI MEDLEM OG SPAR INNTIL 2765 KRONER!

Kampanjen gjelder nye medlemskap tegnet innen 21. september 2026, og forutsetter bindingstid med 12 betalende måneder (ungdom 3 mnd). Medlemskapet fortsetter automatisk til ordinær pris etter kampanjeperioden. Oppsigelsestid 1 mnd. Spart beløp viser til student månedspris på 499 kr med betalingsfri periode 3. august til 1. oktober, innmeldingsavgift 1200 kr og 3T-sekk verdi 599 kr. Første betaling kommer 20. september og gjelder trening i oktober.

LEDER

Håvard Stenstadvold

REDAKTØR I UNDER DUSKEN

ILLUSTRASJON: Pernille Leine Nilsen

Farvel til verdens kuleste konge

En av verdens 31 monarker gikk bort på fredag etter mange hederlige år i det norske folks tjeneste.

Kong Harald V har vært min konge helt siden jeg ble født. Smak litt på de ordene. «Min konge». Det er ikke så mange steder igjen i verden hvor man kan si disse ordene i 2026, men Norge er et av dem. Det er alltid gøy å nevne «our king» når jeg snakker om Norge med utlendinger.

Monarkiet i Norge er litt snodig. Vi er på førsteplass på The Economist sin demokratiindeks. Monarkiet selv er også et resultat av en demokratisk avstemning om hvorvidt vi skulle beholde det eller gå over til et republikansk system. Folket ville ha konge.

Kong Haakon VII var en sentral del av motstanden under andre verdenskrig. Hans monogram ble brukt som et protestsymbol mot den urettmessige overtakelsen av norsk jord sørfra. Kongen var en samlende figur som hjalp Norge gjennom mørke tider.

Kong Harald V fulgte i samme sko. Han har brukt den myke makten som ble ham av skjebnen skjenket på en vis og omtentksom måte. Hans velartikulerte taler har bidratt til å fremme så mye godt i dette landet.

Fra talen etter terrorangrepene 22. juli: «Nå er nesten alle ord brukt opp».

Fra nyttårstalen i 2019, preget av Ari Behns selvmord: «For enkelte blir det så mørkt at ingenting hjelper».

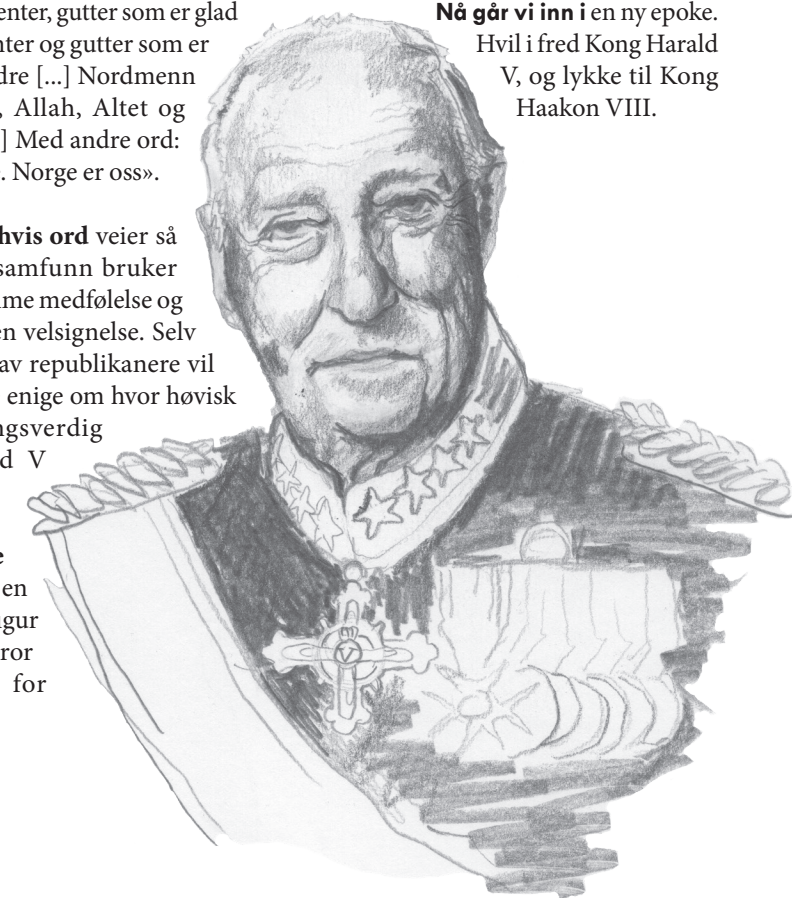
Fra velkomsttalen til Slottsparkens hagefest i 2016: «Nordmenn er jenter som er glad i jenter, gutter som er glad i gutter, og jenter og gutter som er glad i hverandre [...] Nordmenn tror på Gud, Allah, Altet og Ingenting. [...] Med andre ord: Norge er dere. Norge er oss».

At en mann hvis ord veier så tungt i vårt samfunn bruker dem til å fremme medfølelse og trygghet, er en velsignelse. Selv blant skaren av republikanere vil de fleste være enige om hvor høvisk og beundringsverdig Kong Harald V har vært.

Vi er heldige som har hatt en så samlende figur i landet. Jeg tror det er sunt for

landet å ha en apolitisk skikkelse i en fremtredende lederrolle. Det behøver ikke nødvendigvis å være en konge, men noen som kan samle folk på tvers av meninger og uenigheter. Noe av det beste med Norge er vår evne til å støtte hverandre og se hverandre som likeverdige på tvers av forskjeller.

Nå går vi inn i en ny epoke. Hvil i fred Kong Harald V, og lykke til Kong Haakon VIII.

Vennligst møt opp i ekte demokratiske arenaer, Terje Aasland

Nylig gikk energimessen ONS av stabelen i Stavanger. Heldigvis består det virkelige demokratiet av mye mer enn svindyre konferanser fulle av lobbyvirksomhet.

ILLUSTRASJON: Kirsti Jacobsen

Kontrasten mellom norsk og svensk ordskifte forrige uke kunne knapt vært større. I Sverige var mediebildet preget av en rekordstor klimademonstrasjon i Stockholm. Over 50 000 svensker deltok, inkludert Gretha Thunberg, og 280 organisasjoner støttet demonstrasjonen. Målet var å representere hele Sverige og vise at befolkningen er klar for mer kraftfull klimapolitikk.

Her i Norge rullet ONS-messen i Stavanger over fire dager. Det er et globalt energiforum med strategisk konferanse og utstilling. Jeg er meget skeptisk til ordet strategi i denne sammenhengen. Det bør da være lett å forstå hva som er strategien i energimarkedet: Omstill til fornybart og reduser energiforbruket. Ikke bruk tid på alt annet vas.

Energiminister Terje Aasland (Ap) var i hvert fall der og brukte dyrebar tid på å fortelle at han vil lete etter mer olje og gass i nye områder i Barentshavet. Dette er altså til tross for at EU praktiserer en midlertidig stans for petroleumsaktivitet nord for polarsirkelen. Min tolkning av utspillet er at han i praksis har glemt klimakrisen, hvilket er meget spesielt at en energiminister i 2026 klarer å gjøre. Det er altså flust med nederlag og depressive nyheter for en som er opptatt av fremtiden til alle som ikke er på dødsleiet.

Men folkeviljen vises i demonstrasjoner, ikke på jålete konferanser. Slik den kom frem i Sverige forrige uke, forteller den oss at folket er klare for en annen framtid der vi bruker mindre energi. Aasland har rett i at Europa trenger energi nå, men idéen hans om at det skal være slik i all overskuelig fremtid, bygger på en logisk feilslutning fra at noe er på en viss måte til at det bør være slik. Jeg mener derfor at det er nødvendig å prate om hvordan vi skal klare oss med mindre energi.

Det er regjeringen tilsynelatende ikke interessert i, all den tid de kaster milliarder av kroner i retning flat dieselstøtte og Norgespris, der sistnevnte blant annet gjør at staten sponser folk som vil holde hytten varm også når de ikke er der.

På Studentersamfundet er vi imidlertid interesserte i å snakke om reduisering av energibehov denne høsten. Den 16. september skal vi ha onsdagsdebatt om energimarkedet, mens den 29. oktober skal vi ha Samfundsmøte om det grønne skiftets sanne natur. Temaene er vanskelige og

inneholder trolig noen ubehagelige sannheter. Det er nettopp derfor du skal komme som du er og bli opplyst. Du trenger ikke «Full Strategic Conference Pass» på ONS til 20 900 kroner pluss moms for å delta i demokratiet. Jeg anbefaler for øvrig Terje Aasland å prioritere kalenderen sin annerledes, og heller stille i debatt på Samfundet neste høst.

Kongen er død: – Samlende symbol for Norge

TEKST: Emma Linnéa Holm-Ross
FOTO: Grigore Cazacu
ILLUSTRASJON: Thomas Vevle Bruknapp og Anders Köhl

Kong Harald V av Norge er død, 89 år gammel.

Kongen hadde vært innlagt på sykehuset siden 17. august på grunn av en blodsykdom. Helgen før bortgangen meldte kongehuset om en forverring i kongens tilstand. Elleve dager etter innleggelsen kom beskjeden om at kongen har gått bort.

35 år som konge

Etter Kong Olavs bortgang 17. januar 1991 overtok Kong Harald tittelen hans umiddelbart. Den 23. juni samme år ble han signet som konge i Nidarosdomen.

Historiker og forfatter Terje Bratberg forteller at monarker ikke krones lenger. I Norge var siste kroning i 1906 for Kong Haakon VII, og det ble gjort en grunnlovsendring i 1910 som fjernet den gamle tradisjonen fra det norske kongeriket.

– Det norske kongehuset opererer med signing av den nye monarken. Signing er kirkens velsignelse av kongen. Kroningen ble fjernet fordi de ble sett på som utdatert og gammeldags, forteller Bratberg.

Foto: foto.samfundet.no

SØRGEDAGER: Mange var samlet på vandringen for å minnes Kong Harald.

HELT KONGE: Historiker Terje Bratberg synes Kongen har gjort en god jobb. Foto: Tiril Sofie Røstad

Gjort en god jobb

Bratberg forteller at Kongen har gjort en god jobb som statsoverhode for det norske folk.

– Han har vært et viktig symbol for Norge, og han har bidratt til å samle det norske folk.

Bratberg var selv på Studenter-samfundet da Kong Haralds far, Kong Olav, døde i 1991.

– Stemningen var sorgtung, og dansegulvet og ølserveringen ble stengt.

Da Under Dusken snakket med Bratberg var nyheten om kongens død enda ikke offentliggjort. Bratberg forteller at når kongen går bort, kan man forvente en nasjonal landesorg.

– Det kommer til uttrykk i form av lys og blomster foran slottet, og i Trondheim kan man nok forvente en markering foran Stiftsgården.

– Vi har vært utrolig heldige

Dagen etter nyhetene om Kongens dødsfall bestemte Studentersamfundet i Trondheim seg for å samle studenter og ikke-studenter for å minnes Kong Harald V. Samfundetleder Ulrik Dager Sneve forteller at han ble positivt overrasket over oppmøtet.

– Selv om nyhetene kom i går og de fleste samlet seg da, viser det seg at folk har et behov for å samles og markere i dag også, forteller han.

Lørdagen inviterte Samfundetstyret til vandring til Stiftsgårdsparken for å legge ned blomster og syngje nasjonalsangen. Arrangementet ble avsluttet på Studenter-samfundet med minnesmarkering i Storsalen.

Dagen dødsfallet ble annonsert, valgte Studentersamfundet å holde flere av sine lokaler stengt for å dempe festfaktoren av respekt for kongens bortgang.

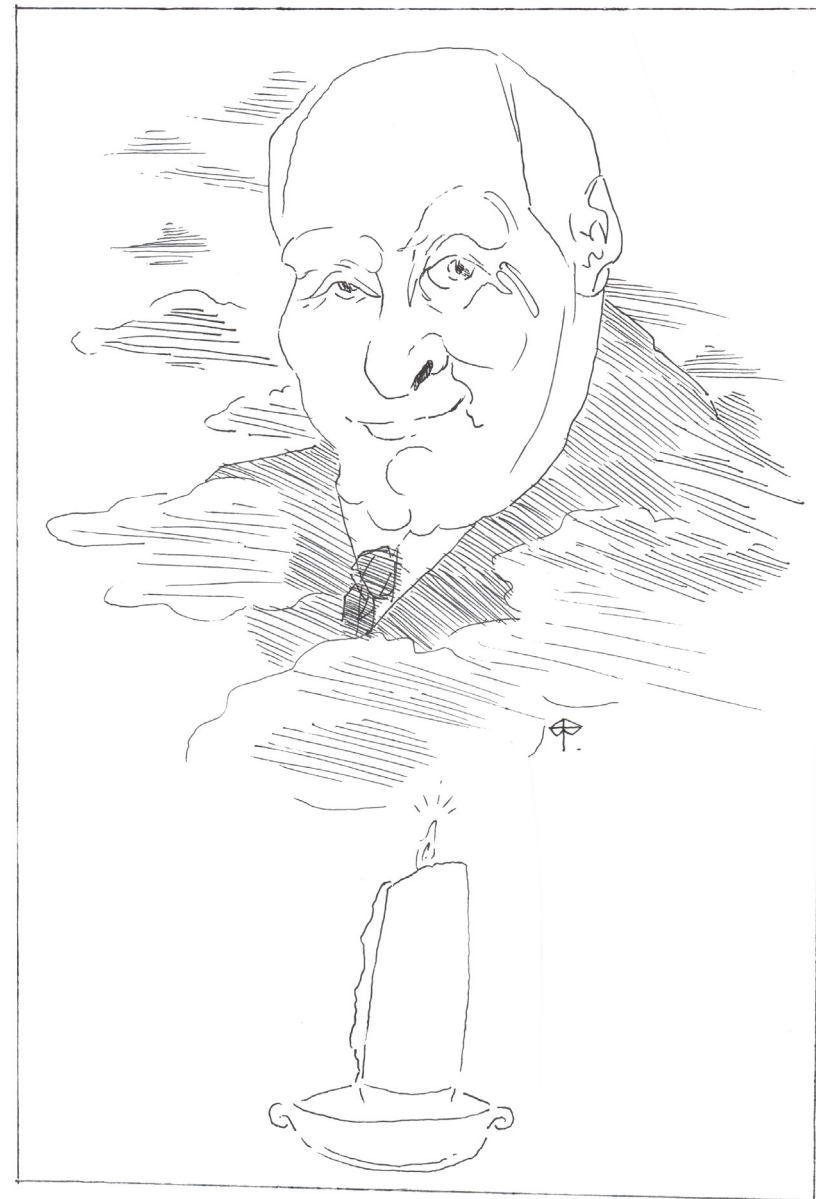
– Studenter-samfundet har hatt et tett bånd til kronprinsen, som Kong Harald V også var på et tidspunkt. Kongefamilien har hatt stor betydning, fortsetter samfundetlederen.

Han nevner også at Kong Haakon VIII blant annet har lagt grunnstenen til nybygget og holdt flere foredrag ved Samfundet.

– Vi har vært utrolig heldige med besøk fra kronprinsen, både Olav, Harald og Haakon, forteller Sneve.

Samfundetlederen forteller at det er fint at Samfundet kan vise seg frem som mer enn bare et utested, og at det er til for annet enn fest og moro.

– Det handler også om å samles i mer alvorlige situasjoner og vise at vi er her, avslutter Sneve. **UD**

SIT UTSATT FOR DATAANGREP

TEKST: Kaisa Nordnes Skagen
ILLUSTRASJON: Thomas Vevle Bruknaapp

Et alvorlig sikkerhetsbrudd, sier administrerende direktør i Sit, Morten Wolden.

På kvelden 14. august gikk alarmen hos systemleverandøren til Sit, student-samskipnaden i Gjøvik, Ålesund og Trondheim, om at det hadde foregått unormal aktivitet.

– Det viste seg at roboter registrerte seg som kunder hos oss med telefonnumre fra tilsynelatende fiktive utenlandske telefonselskaper. De opprettet enormt mange kunder på kort tid, forteller administrerende direktør Morten Wolden i Sit.

Når man registrerer seg som kunde, sender Sit automatisk ut en SMS for å få verifisert telefonnummeret.

– Disse SMS-ene har en kostnad som belastes Sit, og telefonselskapene som

mottar dem, tar seg godt betalt, sier Wolden.

Denne svindelmetoden kalles SMS-pumping, og målet er å tjene penger.

– Det er store internasjonale organisasjoner som driver med dette, og de rekrutterer de beste teknologene for å tjene penger på denne måten, opplyser Wolden.

Kunne se personopplysninger

Når så mange nye brukere ble etablert på kort tid, ble noen av de nye telefonnumrene etablert på allerede eksisterende kundenummer.

– Da så man at det i teorien var muligheter for at svindlerne kunne logge seg inn i kundeportalen og se andres personopplysninger, forteller Wolden.

Ifølge direktøren skal det være snakk om sensitive opplysninger.

– Det var mulig å få tilgang til e-postadresser, telefonnummer, personnummer og i visse tilfeller informasjon om samboere og barn.

Han understreker at Sit ikke har grunnlag for å si at uvedkommende faktisk har sett på andre kunders opplysninger.

– Nå tror vi ikke at noen har vært inne og sett andres opplysninger, men bare

at det var en mulighet for det, er kritisk, sier Wolden.

Problemet knyttet til angrepet ble lokalisert og rettet i løpet av fredag kveld.

– Det var systemleverandøren sammen med våre IT-folk som så alvoret i situasjonen, så det ble førsteprioritet å sette en krisestab og få hindret muligheten for å se disse opplysningene, sier Wolden.

Utspekulerte metoder

Spesialrådgiver Eirik Gulbrandsen i Datatilsynet forteller at deres fokus i første omgang er å sikre at berørte blir fulgt opp i slike saker.

– Jobben med å se på hva som skjedde og hvem som står bak, vil komme på et senere tidspunkt, opplyser Gulbrandsen.

Spesialrådgiveren forteller at Datatilsynet på generelt grunnlag ser en økende trend i dataangrep og svindel.

– Både private og offentlige virksomheter opplever en økning i økonomisk svindel og forstyrrelser av systemer. Spesielt hotell- og servicebransjen er utsatt for tiden, sier Gulbrandsen.

Han forteller at svindlerne bruker utspekulerte metoder.

– De prøver først og fremst å få tak i påloggingsinformasjonen til brukere, slik at de kan logge seg på systemer og hente ut relevant informasjon som e-postadresser eller telefonnumre.

Gulbrandsen forteller at de deretter sender ut e-poster eller meldinger hvor de utgir seg for å være en troverdig avsender og ber mottakeren om å trykke på en lenke eller bekrefte en betaling.

– Slik blir man lurt til å oppgi betalingsinformasjon.

– Veldig beklagelig

Søndag morgen sendte Sit ut e-post til berørte kunder og studenter, og en pressemelding ble publisert med informasjon om hendelsen.

– På det tidspunktet trodde vi det var snakk om 780 kunder, men i ettertid viser det seg at det nok var betydelig færre, sier Wolden.

Muligheten for å se andre kunders opplysninger ble stengt før de berørte kundene ble varslet.

– Vi satte også opp en arbeidsgruppe med kundemottakere på søndag for å ta imot henvendelser fra brukerne, men veldig få har tatt kontakt, forteller Wolden.

Han understreker at det ikke har gått ut noen helseopplysninger.

– Men vi er selvfølgelig lei oss for det som har skjedd og synes dette er veldig beklagelig.

Wolden forteller at de har jobbet med systemleverandøren og satt opp sperrer, og at de nå har sørget for at akkurat denne typen situasjoner ikke kan gjenta seg.

– Vi kan likevel ikke garantere for at vi ikke kommer til å bli angrepet igjen,

men akkurat denne muligheten har vi sperret for, sier Wolden.

– Det skal være trygt å være kunde og student hos oss i Sit, understreker han.

Han opplyser at de også har vært i kontakt med de øvrige studentsamskipnadene i Norge for å dele informasjon om hendelsen.

– Har kostet oss en betydelig sum

Wolden forteller at angrepet mest sannsynlig var økonomisk motivert.

– Det ser ut til å være et forsøk på å tjene penger på SMS-verifisering, og ikke først og fremst å hente ut persondata, selv om vi ikke kan si dette med hundre prosent sikkerhet.

Angrepet lyktes med å påføre Sit kostnader, kan Wolden fortelle.

– Per nå har vi ikke oversikt over akkurat hvor mye dette har kostet oss,

VIKTIG TILTAK: Spesialrådgiver i Datatilsynet, Erik Gulbrandsen, oppfordrer studenter til å bruke sterk autentisering for å beskytte seg. Foto: Ilja Hendel

DYRT: Administrerende direktør i Sit, Morten Wolden, forteller at dataangrepet har kostet Sit en betydelig sum. Foto: Borgar Sagbakken

men at det er en betydelig sum, det er det ingen tvil om.

Forholdet ble anmeldt hos politiet.
– Vi anmelder fordi politiet ønsker innsyn i denne typen kriminalitet, i tillegg til at dette også er et økonomisk tap for oss, forteller Wolden.

Dette kan du gjøre for å beskytte deg

Datatilsynet oppfordrer studenter til å være ekstra oppmerksomme dersom de har blitt berørt av et dataangrep.

– Følg med på aktørens nettside, og følg opp eventuelle e-poster med informasjon om hvordan man skal opptre, sier spesialrådgiver Eirik Gulbrandsen.

Han oppfordrer samtidig studenter til å være oppmerksomme på mistenkelige henvendelser.

– Hvis man plutselig får en e-post om å bekrefte betalingsinformasjon eller kundeinformasjon, bør man heller gå direkte til aktøren eller nettsiden for å sjekke om det stemmer.

Gulbrandsen trekker også frem sterk autentisering som et viktig tiltak for å beskytte seg mot svindel.

– Hvis man tilbys valget om å bruke flerkortautentisering eller passnøkkel, så gjør det. Det er kanskje den viktigste enkelttingen man kan gjøre som bruker for å beskytte seg, opplyser spesialrådgiveren. **UD**

Ekspertens råd: Beskytt deg mot dataangrep

Bruk sterk autentisering

Gå direkte til aktørers nettsider for å oppsøke informasjon

Følg opp e-poster med informasjon ved eventuelle dataangrep

– Eg føler meg ikkje som «ho med CP», men som ein del av gjengen

NTNUI paraidrett er kåra vinnarane av Studentbuddy-prisen 2026. Tilbodet deira for parautøvarar er heilt unikt.

STRÅLAR: Tre av parautøvarane frå NTNUI paraidrett poserte med strålende humør, trass det regntunge veret.

TEKST: Inga Sægrov Binningsbø & Hanna Storødegård Svindland
FOTO: Fredrik Robsahm Kjølborg

Emilie Engen Asp møter Under Dusken med eit stort smil i inngangen til Klubbhuset. Dette lokalet fungerer som basen til NTNUI sin administrasjon. I gangen ser me skorne til dei mange studentane som jobbar for at NTNUIs idrettsgrupper skal fungera på dagleg basis.

– Eg er veldig stolt over at NTNUI har dette opplegget. Så vidt eg veit, er me det einaste studentutvalet for paraidrett, seier Asp.

I gangen får me ei innføring i NTNUIs lange historie og mange bragder. Veggane i Klubbhuset er smykkja med NTNUI-fargar, mange diplom og storslåtte trofé. Stova er fylt med hardtarbeidande NTNUIarar som utfører ymse arbeidsoppgåver.

Vinnarane av Studentbuddy-prisen

NTNUI paraidrett har vunne fleire prisar for deira arbeid for inkludering. I august vart dei kåra som vinnarar av Studentbuddy-prisen, saman med Ole-nettverket i Ålesund. NTNU deler ut denne prisen til personar eller grupper som har skapt godt læringsmiljø og tilhørslse.

– Denne prisen gjer at me får synlegheit. Det gjer at me kan få engasjert fleire inn i verv eller som utøvarar, erklærer Asp. Mange studentar har nok ikkje høyrte om NTNUI paraidrett då det er ei relativt ny

gruppe med oppstart i 2022. Emilie Engen Asp er leiar i gruppa og har ein master i treningsfysiologi. Ho forklarar korleis NTNUI paraidrett arbeider.

– Me sit som et administrativt utval under NTNUI sitt hovudstyre. I NTNUI paraidrett jobbar me med tilrettelegging,

DIPLOM: NTNUI paraidrett har vunne både Studentbuddy-prisen 2026 og Student Inclusion Award 2024.

kompetanseheving og inkludering av paraiddrettsutøvarar.

I NTNUI paraiddrett er sjølvsgagt utøvarar med varig funksjonsnedsetting velkomne, men dei som er midlertidig skada, kan også få hjelp.

– Det kan til dømes vera eit øydelagt korsband, seier Asp.

Emilie Engen Asp fortel at dei har ei lovfesta parakontaktordning i staden for å ha ei eiga paraiddrettsgruppe.

– Me jobbar ikkje direkte med kvar utøvar. NTNUI har over 60 ulike grupper, og det er lovpålagt å ha ein paraautøverkontakt i kvar gruppe. Dei fungerer som sparringpartnarar for utøverane, forklarar Asp.

Ein viktig del av studentfriviljugheita

Asp fortel korleis NTNUI fordrar fysisk aktivitet på same tid som ein får vera ein del av studentfriviljugheita ved å sitja i administrasjonen.

– I NTNUI får ein det sosiale og ein får halda på med idrett, men ein får også kjenna på engasjementet. Her kjenner ein at ein får gjort noko for andre og noko som er større enn seg sjølv, uttalar Emilie Engen Asp.

Sjølv driv Asp på med symjing. Ho forklarar at i symjing konkurrerer ein mykje med seg sjølv, men at ein framleis er ein del av gjengen.

– Det er ikkje oss og dei andre. Eg føler meg ikkje som «ho med CP»; eg kjenner

ENGASJERTE: Emile Engen Asp og Even Hodne Valaker fortel om NTNUI paraiddrett i utvikling.

meg som ein del av gjengen, forsikrar Asp.

Lett å tilretteleggja

Even Hodne Valaker er medlem av paraiddrettsutvalet og held på med roing. Han understrekar viktigheita av at paraiddrettsutøvarar får vera med i dei ulike gruppene til NTNUI.

– Noko av det viktigaste i studietida er å få delta på dei same arenaane som alle andre. Det er noko med å vera ein del av det vanlege miljøet, understrekar Valaker.

Vidare framhevar Valaker kor enkelt det er å tilrettelegga for at paraiddrettsutøvarar kan delta i ro-gruppa.

– Ein treng berre å byta setet på romaskina.

Valaker påpeikar også at han ikkje berre brukar romaskin, men at han også ror på vatnet saman med ro-gruppa. Sjølv om roing lett kan

tilretteleggast, så kjente Valaker på tvil då han vurderte å verta med i NTNUI.

– Eg tenkte: Klarar eg dette?

Valaker fortel at sjølv om han hadde tvil, kjente han på meistring då han fyrst sette i gong.

– Eg har lopper i blodet

Dina Synøve Hamnvik vart fyrstegongsstudent i fjor haust, og ho fann NTNUI paraiddrett med éin gong og har ikkje sett seg attende. Nett som Asp og Valaker har ho CP.

– Etter kun éi veke var eg med i NTNUI Segling. Eg har lopper i blodet. Gjennom fjoråret var eg med på fem helgesamlingar, mange vors og mange treningar, utbryt Hamnvik.

I seglegruppa er Hamnvik med og seglar ein båt som heiter Ynglig. Der er det plass til fem personar.

– Då er me avhengige av at alle gjer sin del av arbeidet eller så vippar båten. Sjølvsgagt klarar eg ikkje alt med min finmotorikk, men då kan eg gjera andre oppgåver.

Dina trekk også fram kor viktig NTNUI har vore for studentlivet hennar.

– Nokon av kontaktane eg har fått, har vorte nokre av mine næraste vener.

Omhandlar langt meir enn konkurranse

Tor-Arne Hetland er direktør for trening og idrett hjå Sit. Han påpeikar at trening er noko av det viktigaste studentar kan gjera for eiga helse. Han opplyser at fysisk aktivitet ikkje berre bidreg til betre form, men også redusert stress, betre søvn og styrkt psykisk helse.

– Samstundes er trening ein sosial arena der studentar kan møta andre og byggja fellesskap. I ei tid der einsemd og psykiske helseutfordringar aukar blant unge, er aktivitet viktigare enn nokon gong.

Nett som NTNUI Paraiddrett lyftar Hetland fram det sosiale med organisert idrett og seier at det omhandlar langt meir enn trening og konkurranse.

– Det omhandlar tilhøyrslr, meistring og fellesskap. Dette er også viktig for paraautøvarar, som ofte møter fleire barrierar for deltaking enn andre.

Vidare presiserer han at aukande fysisk inaktivitet, einsemd og utanforskap kan føra til meir psykisk uhelse, fleire livstilssjukdomar, lågare livskvalitet og redusert deltaking i arbeids- og samfunnsliv.

– For den einskilde kan konsekvensane vera dårlegare helse gjennom heile livet. For samfunnet betyr det auka

helseutgifter og færre som står i jobb.

Direktøren er klar på kva som er konsekvensane om dette ikkje oppretthaldast og investerast i.

– Om me ikkje investerer i fysisk aktivitet og inkluderande fellesskap for unge i dag, vil me betala prisen i form av dårlegare folkehelse i morgon.

– Det psykososiale er minst like viktig

Emilie ynsker at studentane skal ta kontakt med NTNUI paraiddrett og vektlegg den viktige rolle idrett spelar både i førehald til psykisk og fysisk helse.

– Folk lyt vita at uansett kva type funksjonsnedsetjing ein har, om ho er lita eller kraftig, så er det ei moglegheit for alle. Om du held på for deg sjølv, ta

INVESTERT: Direktør for trening og idrett ved Sit, Tor Arne Hetland, presiserer kor viktig fysisk helse er for psykisk helse. Foto: Sit.

gjernr kontakt med oss. Kom til oss, så finn me ut noko ilag.

Vidare vektlegg Asp den viktige rolla idrett spelar når det gjeld både psykisk og fysisk helse.

– Me vil ha med folk fordi fysisk aktivitet er viktig, men det psykososiale er like viktig, understrekar Asp. **UD**

STOLTE: Even Hodne Valaker, Emilie Engen Asp og Dina Synøve Hamnvik viser stolt fram NTNUIs klubbhus.

VEGGPRYD: Det er ikkje vanskeleg å sjå at det er NTNUI som har kontor når Under Dusken kjem på besøk.

Fra murrende til purrende 🐾

Livet purrer med katt i kollektivet. Som fosterhjem for ville katter får man gleden uten å stå alene med ansvaret.

TEKST: Ester Wennemo Sandbekken
FOTO: Sigrid Hauge Nustad

LYSE OMGIVELSER: Daisy sin kateboks finner man mellom planter og pærler i et vindu med deilig dagslys. Bedre omgivelser for rehabilitering finnes neppe.

BADET: På starten av oppholdet sitt i veitena bodde Daisy på badet. Da brukte kollektivet mye tid på baderomsgulvet.

Inn en veit og opp en trapp bor et kollektiv bestående av fire tobeinte og én firebeint leieboer. De mener student-tilværelsen er veldig kompatibel med å melde seg som fosterhjem for katter i regi av Dyrebeskyttelsen Norge Sør-Trøndelag, eller DNST.

Lektorstudenten Marie Lauvsnes ble kjent med DNST og deres ordning da hun selv skulle adoptere en katt i sitt tredje år på videregående i 2020.

– Da skjønnte jeg at det finnes fosterhjem for katter med hensikt om å sosialisere dem før de finner et evig hjem. Siden jeg fant ut av muligheten, har jeg vært veldig positiv til det, sier Lauvsnes.

Så når kjæresten Saule Trepekunaite, nylig uteksaminerte som lektor i matte og fysikk, skulle flytte inn, så hun sitt snitt.

– Da Saule flyttet inn i desember, visste jeg at vi hadde et kollektiv som ville

trives med katt og fikk veldig lyst til å prøve å bli fosterhjem, forteller Lauvsnes.

På vårsemesteret bodde katten Dina hos kollektivet i tre måneder. Etter at Dina gjorde store fremskritt og ble både tryggere og mer sosial, flyttet hun ut, slik at hun kunne adopteres. Nå har de fått datteren hennes Daisy i oppdrag.

Katt på avveie

Styreleder Nina Sveen i DNST forteller at organisasjonen i all hovedsak tar inn katter som har gått ute lenge eller blitt dumpet. Derfor er det veldig behov for folk som tør å ta inn redde og viltre katter.

– Det er et bunnløst behov. Vi kunne ha tatt inn mange flere katter om vi hadde kapasitet, men den begrenses

GIVENDE: Lauvsnes og Trepekunaite har blitt veldig knyttet til begge kattene de har vært fosterhjem for.

både av frivillige og av tilgjengelige fosterhjem, forteller Sveen.

Kollektivet synes det er vondt at omfanget av katter som er skadet eller forlatt, er så stort.

– Man hører jo disse historiene om folk som setter igjen katter i poser eller esker utenfor hos DNST fordi de ikke vet hva de skal gjøre med dem, sier Lauvsnes.

Studentene ønsker å bidra til å spre budskapet om DNSTs ordning slik at flere katter kan få trygghet og flere studenter kan få katter.

– Vi tror det er flere som ikke vet om muligheten, men som kunne tenkt seg det, sier Lauvsnes.

Hyller livet som kattekamerat

Sveen forklarer at flere av deres fosterhjem er studentkollektiver, og at livs-

stilen til en student kan samsvare godt med denne ordningen.

– Det er fleksibelt å ha studenter som fosterhjem, ettersom det stort sett alltid er noen hjemme, sier styrelederen.

I dag fungerer fem studentkollektiv som aktive fosterhjem for DNST, forteller hun. Dette er bofellesskap hvor to eller flere regnes som studenter, men det er heller ikke uvanlig at et fosterhjem består av en student som ikke bor med andre studenter.

– Studentlivet går fint sammen med det å passe på en katt, sier Lucas Sverke Polonio Lyngstad, som studerer musikkvitenskap. Han er nær venn av kollektivet og ofte innom for å hjelpe til på kattefronten.

Skulle studentene ønske å reise vekk i feriene, er ikke dette et hinder for å kunne være fosterhjem.

– Vi ordner med midlertidige fosterhjem eller andre løsninger når faste fosterhjem skal på ferie, sier Sveen.

Studenttilværelsens mulighet for skreddersydd lesetid gir rom for at man har større mulighet til å passe på en katt. Gjengen oppe i denne veiten er klar på at det er fullt mulig å kombinere katteoppdragelse med å ha andre frivillige verv.

– Selv om man skal ta vare på en katt, trenger man ikke bortprioritere andre planer. Hvis en person har en travel periode, kan man heller delegere oppgavene annerledes og kanskje få en venn på besøk, sier Lauvsnes.

En liten, lodden, hjelpetrengende venn er et godt insentiv til å samle nære og fjerne. Kanskje den nye «Skal vi ta en kaffe?» blir til «Lyst til å klappe katt?». Kanskje behovet for rolig sosialisering egentlig er like behovd fra begge sider av «pss-pss-et».

Jobber for resultatene

Ved å ta del i DNST sin ordning vil man kunne få en hverdag med et kjæledyr, men den kan inneholde avvisning og hvesing i større grad enn klapp og kos.

– Det er sykt motiverende å gå fra at hun freser når du står to meter unna, til at du kan mate henne mens hun sitter i fanget, sier Trepekunaite.

Når en katt kommer til et nytt sted, skal den helst få et mindre rom med vindu. I et mindre rom blir katten fortere trygg på omgivelsene sine, men den har enda oversikt over omverdenen. Kollektivkattene har derfor fått bo på badet.

ALBUM: Trepekunaite har laget bildebok av katten Dina som de hadde tidligere.

KATTEKOLLEKTIVET: Lauvsnes, Trepekunaite og romkamerat Martine Wold Dufseth viser frem kattepalasset sammen med besøksvenn Lyngstad.

DAISY: Selv om Daisy er sjenert, trives hun godt i katteboksen plassert på rommet til kjæresteparet.

DNST stiller opp og balsamerer overgangen fra det katteløse til det kattefylte liv med både veiledning, tid og utstyr.

– Prosessen starter med en søknad på våre nettsider, før man så gjennomfører et digitalt informasjonsmøte. Så sender de inn bilder av hjemmet sitt og seg selv. Til slutt må de signere en fosterhjemskontrakt og taushetserklæring, sier styrelederen.

I denne prosessen vurderes også skikkethet. Sveen meddeler at omtrent halvparten av de som søker, blir fosterhjem.

– I dag har vi mellom 70 og 80 fosterhjem, men alle er ikke tilgjengelige samtidig. Noen er tilgjengelige kun for korte oppdrag, mens andre kun ønsker å motta spesifikke typer katter, forteller styrelederen.

Selv synes studentkollektivet at de er blitt godt ivaretatt av DNST.

– De er der for å hjelpe til, og noen ganger er det nesten for godt til å være sant. Hvis jeg sender melding og ber om

mer tepper eller leker, så kommer det på døra, sier Lauvsnes.

I tillegg får hvert fosterhjem tildelt en fosterhjemskoordinator som er tilgjengelig for å gi innspill og råd. Man rapporterer også jevnlig om progresjonen til katten, enten det er positivt eller negativt.

Fellesprosjekt

Lite kan være så samlende for et bofellesskap som det å sammen ivareta noe, eller i dette tilfellet noen.

– Selv om det er Saule og Maria som har hovedansvar for katten her, og den bor på deres rom, er det noe vi gjør sammen. Vi snakker veldig ofte om hvordan det går med katten, sier Lyngstad.

Kollektivet har fått et sammensveisende prosjekt i ivaretagelsen av kattene Dina og Daisy.

– I tillegg har det blitt litt konkurranse rundt hvem som får lov til å nærme seg

katten først eller hvem katten tør å spise foran, forteller Trepekunaite.

Selv om katten krever ekstra hensyn, er det ikke krav om tidligere erfaring. Sveen forklarer at av dem som godkjennes som fosterhjem, forventer de hovedsakelig at man bare gjør så godt man kan. Lauvsnes er enig.

– Man trenger ikke være ekspert. Det er første gang Saule har katt, forteller hun.

Trepekunaite synes det har vært en tilvenningssak å ha katt, men at opplevelsen hennes med å være fosterhjem har gjort henne mer glad i katter. I hvert fall hennes hjertekatter Dina og Daisy.

– Alle kan avslutte som fosterhjem når de vil. Det er til syvende og sist snakk om at kjemien mellom katten og kollektivet må være god, slik det er med oss mennesker, sier Sveen.

Selv om opplevelsen overordnet har gitt mersmak, er det noen aspekter som kan være ekstra krevende å venne seg til.

– For min del krever det mest å ta bæsjen hver dag, sier Trepekunaite.

Adopsjonsfella

Det kan være en fare for at man blir både knyttet til og glad i katten man har i oppgave å sosialisere. Det er tross alt en investering av tid og kjærlighet, men da er det viktig å huske at den i utgangspunktet skal videre.

– DNST har advart oss mot adopsjonsfella. Det var veldig trist å skulle gi fra seg den første katten, Dina, idet hun begynte å vise frem en nysgjerrig, leken og åpen side av seg selv, forteller Lauvsnes.

Sveen ble selv en del av Dyrebeskyttelsen Norge Sør-Trøndelag da hun meldte seg som fosterhjem selv i 2020. Etter det

har hun gått videre til å adoptere to av kattene hun har passet på.

– Jeg har alltid hatt et hjerte for dyr, spesielt katt, så det var veldig naturlig for meg å melde meg som frivillig i en organisasjon som DNST, sier styrelederen.

Vurderer man derfor å gjøre kollektivet om til et fosterhjem, så er det greit å ha en forventningsavklaring, slik at alle er enige om hva man skal gjøre om man blir veldig glad i den. Spesielt siden et kollektiv er en midlertidig bosituasjon.

– Hvis man har lyst på katt, men ikke er i en livssituasjon hvor man har mulighet til å binde seg helt, er denne ordningen helt perfekt. Det er som å være tante heller enn mor, fordi man kan ta det mest når det er gøy, sier Trepekunaite.

UD

SOSIALISERER: Kollektivet oppmuntret til lek og kos, men det er på Daisy sine premisser.

Rett fra toga til gudstjeneste

Mens de fleste nye studenter våkner med dundrende hodepine og en halv kebab i hånden, foregår det en litt annerledes fadderuke som ikke alle vet om.

TEKST: Astrid Bruun
FOTO: Annlaug Marie Evjenth Sørhaug

– Det er ikke lett å være ung i dag, og mange sliter psykisk. Da er det fint å finne en trygghet i at man er Guds barn, sier Daniel Meyer.

De siste ukene har maskiningeniørstudenten, sammen med resten av fadderkomitéen, planlagt to rusfrie fadderuker.

Fadderukene arrangeres av Norges kristelige student- og ungdomslag og Kristen idrettskontakt, også kalt Laget og Krik.

Daniel Meyer og resten av komitéen har blant annet arrangert byrebus, hybelkveld, omvisning i Nidarosdomen og turer. Alt er rusfritt.

Tør å by på seg selv

– For mange er det litt deilig å ikke føle på noe press og bare ha det gøy som man er, forteller Meyer.

Den lave promillen holder imidlertid ikke stemningen tilbake.

– Det er mange som er vant med sånne miljøer der man ikke drikker. De tør å by på seg selv såpass mye, forteller maskinstudenten.

Meyer innrømmer at noen er litt sjenerte de første ukene, men etter et par uker danner det seg et miljø der alle er seg selv fullt ut og koser seg som man er.

– Man trenger ikke noen hjelpemidler for å ha det gøy, konstaterer han.

Og gøy har de det. Meyer beskriver faktisk stemningen som alltid god i miljøet.

– Banne, slå, drikke og drepe

– Det beste er hvor gode vi er med hverandre. Jeg merker kontrasten til miljøene jeg har vært i tidligere.

Han forteller at han tidligere har opplevd sekulære miljøer hvor det var kultur for blant annet baksnakking. Meyer forteller at han aldri følte seg helt hjemme der.

– Men med én gang jeg kom inn i kristne miljøet, var alle interessert i meg, og jeg trengte ikke bevise noe, forteller Meyer videre.

Meyer opplever at de færreste har kunnskap om hvordan de kristne miljøene fungerer.

– Alle har jo fordommer.

Den vanligste fordommen Meyer møter, handler om hvordan selve troen fungerer.

– Mange tror at man må følge mange regler for å være kristen. At man ikke kan banne, slå, drikke eller drepe, og at det å tro ikke er nok, forklarer Meyer.

Han skynder seg å understreke at man selvfølgelig ikke bør drepe eller slå.

Alltid en ledig stol

Fordommene mener Meyer at kommer av at de kristne studentene fort sitter fast i den kristne boblen.

– Vi kan bli bedre på å være mer med andre som ikke er kristne, men det er jo veldig behagelig å være i den kristne boblen. Man har det veldig fint her, innrømmer Meyer.

Han forteller at i boblen er i hvert fall alle velkomne.

ØNSKER VELKOMMEN: Daniel Meyer understreker at på Salem er det alltid en ledig stol.

DOBBEL FADDERUKE: Steinar Kjellingland er med på både maskiningeniørstudiet sin fadderuke og Laget sin fadderuke.

BALANSERER: Lillian Skjuvestad, som tar del i balanserer to fadderuker, kom rett fra toga til gudstjenesten. Foto: Astrid Bruun

– Her er det alltid en ledig stol hvis man vil sette seg ned. Så hvis folk ikke har noen å sitte med, kan de sette seg her, smiler Meyer.

Ønsker mer åpenhet

Noen dager senere er fadderuken godt i gang, og fredag kveld har en stor gjeng samlet seg på Berg prestegård.

I bakgrunnen hører man bass og roping fra et vors, men inne på prestegården går det i lovsang og Pepsi Max.

Det er fullt rundt bordene der det blir servert gratis middag. Etter middagen blir bordene skjøvet bort, og lovsang og vitnesbyrd står for tur.

Vitnesbyrd er en kveld der en eller flere forteller om hvordan de møtte Jesus og ble kristne.

En av de nye kristne studentene som har møtt opp, er Steinar Kjellingland.

Han har også vært med på fadderuken til studiet sitt, maskiningeniør, men mener at Lagets fadderuke er noe helt annet.

– Her trenger man liksom ikke å prestere, sier han.

Maskinstudenten møter sjelden negative fordommer mot troen sin på studiene, men kunne ønske at det var mer åpenhet rundt det å snakke om den.

– Jeg tror at det er veldig viktig for folk å ikke fornærme noen, og derfor vil de ikke snakke om troen, forklarer Kjellingland.

Rett fra toga til gudstjeneste

Dagen etter er det studentgudstjeneste i Norkirken, som også kalles Salem. Her møtes studentene hver lørdag, og i dag er det samlet rundt 300 i salen.

Utenfor er Trondheims gater fulle av togakledde studenter, som for noen som akkurat har vært i gudstjeneste, kan minne litt om drita engler.

Inne på gudstjenesten er det, i likhet med i gatene utenfor, allsang, vin, nye studenter og hender i været.

Grunnskolelærerstudenten Lillan Skjuvestad kom rett fra togafest til gudstjenesten og har lakenet i vesken under stolen foran seg.

– Jeg prøver å være litt med på begge fadderukene, forteller den nye studenten.

På mange måter synes hun at fadderukene ligner, men med én åpenbar forskjell.

– Her er ikke alkoholen i sentrum; man er ikke avhenging av alkohol for å bli kjent.

Det beste synes hun imidlertid er at man føler seg så velkommen i det kristne miljøet. Her mener Skjuvestad alle blir sett.

– Det er ingen krav til hvordan du skal være; du kan bare komme som du er, sier Skjuvestad.

Oppleves som lite inkluderende

Lektorstudent Eirik Tobiasen har bodd i Trondheim i to år og følt på utfordringen det er å balansere studiemiljøet og det kristne miljøet.

– Jeg bruker ganske mye tid her, og det går utover tiden i studiemiljøet, men det er så godt fellesskap her, forteller Tobiasen.

Han tror at det er mange som ender opp med å bruke mye tid i den kristne boblen og ikke så mye tid på andre ting.

– Derfor tror kanskje folk at det kristne miljøet er lite inkluderende, fordi vi først og fremst er med hverandre, sier Tobiasen.

Han legger til at alle er velkomne i det kristne miljøet. Lektorstudent Hans Ole Grimsrud sier seg enig i denne skildringen.

– Det kristne miljøet kan fort bli en boble, sier lektorstudenten.

ATSKILT: Eirik Tobiasen mener mange kristne studenter ender opp i en kristen boble. Foto: Astrid Bruun

POLITIKK: Flere blir overrasket over at Hans-Ole Grimsrud ikke stemmer KrF. Foto: Astrid Bruun

– Trenger ikke være god og kul

Han tror at boblen kommer av at det er så mange gode tilbud i Trondheim for kristne studenter. Selv er han med i Samfundets Debattkomité, og opplever at det kristne miljøet er et godt alternativ til Trondheims studentmiljø.

– Vi har jo Krik som erstatter NTNUI og Salem som erstatter Samfundet. Det er så mange tilbud at man egentlig ikke trenger å forholde seg til ikke-kristne, forklarer Grimsrud.

Dette mener han kan ha flere negative konsekvenser.

– Når man ikke snakker sammen, vokser uvitenheten på begge sider, noe som kan føre til polarisering og fremmedfrykt, sier Grimsrud.

Denne tendensen synes Grimsrud er lei, og mener det kan bygge opp under en oss-mot-dem-tankegang.

– Jeg tror ikke at de kristne studentene egentlig tenker sånn. Men siden det er så hyggelig i de kristne miljøene, er det lett å bare bli der, forklarer Grimsrud.

Ikke som NTNUI og Samfundet

Når Grimsrud beskriver miljøet, er det lett å skjønne hvorfor mange trekkes mot det.

– Det beste er at man føler seg så velkommen. Man trenger ikke å være kristen engang, smiler Grimsrud.

Han sammenligner miljøet med de andre studentmiljøene i Trondhjem.

– Det er veldig lavterskel. Det er ikke som NTNUI og Studentersamfundet. Hos oss er det ikke noe opptak, og du trenger ikke være god eller kul. Du kan bare komme som du er, sier Grimsrud.

Det Grimsrud liker med det kristne miljøet og den kristne troen, kan oppsummeres i favorittbibelverset hans Romerne 10:9:

«For hvis du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud har oppreist ham fra de døde, da skal du bli frelst.»

– Grunnen til at det er min favoritt, er at det forklarer hvor enkelt det er å bli frelst.

Stemmer ikke KrF

Grimsrud er politisk engasjert, og for mange kommer det som et sjokk at han ikke stemmer KrF.

– Jeg tror veldig mange putter kristne i en boks. Mange tror nok også at vi er sånne moralske høyborgere som gjør alt riktig og dømmer andre når de gjør noe feil.

Dette mener Grimsrud ikke er tilfellet.

– Jeg gjør masse gærent hele tiden, det er ikke det som er poenget, avslutter han.

Han opplever at mange ikke-kristne tror at kristne tror at de selv er perfekte, men at dette er langt fra sannheten.

– Vi vet at vi ikke er perfekte. Vi vet jo også at den kjærligheten vi får fra Gud er helt ufortjent, men vi får den likevel. Litt sånn er det i det kristne miljøet også; alle er velkomne uansett.

Hvor enkelt det egentlig er, tror han ikke at de fleste ateistiske studenter skjønner.

– Jeg føler at vi blir møtt med en del uvitenhet, for å være helt ærlig.

Nordmenn snakker lite om religion

– Nordmenn er ikke så glade i å snakke om religion, og spesielt delen av religion som handler om følelser, blir for intimt for mange, sier religionsprofessor Asbjørn Dyrendal.

Han mener dette kan være én av grunnene til at nordmenn ikke har så mye kunnskap om religion.

– Og Norge er et av de mer sekulariserte landene i verden, legger professoren til.

Han synes likevel ikke det er rart at noen studenter bruker mye tid i de kristne studentmiljøene.

– Det er jo et meningsgivende fellesskap, og så gir det kontinuitet til de kirkegående studentene, på samme måte som idrettsungdom fortsetter med idrett i den nye byen.

Utfordrer eksistensen deres

– Det er umulig å vite sikkert hvorfor et annet menneske tror, sier psykologiprofessor Lars Morten Rimol.

Han understreker at den viktigste måten å forholde seg til andres tro på, er å snakke med dem, ikke «forklare» dem utenfra.

TIDSTEGN: Psykologiprofessor Lars Morten Rimol mener flere unge i dag vegrer seg for diskusjonen i frykt for å fornærme noen. Foto: NTNU

UNATURLIG: Religionsprofessor Asbjørn Dyrendal mener at det faller nordmenn lite naturlig å snakke om tro. Foto: Astrid Bruun

– Dersom du spør en prest hvorfor folk er kristne, vil han si at det er den hellige ånd, mens Freud mente at det er en erstatning for den tryggheten foreldrene våre representerte som barn.

Han gir flere forklaringer på hvorfor flere opplever et ubehag rundt å snakke om religion.

– En forklaring kan være at ikke-troende opplever religiøs tro som irrasjonell, kanskje til og med barnslig. Samtidig er de redde for å fornærme den som tror eller vise manglende respekt for noe som er viktig for dem, sier Rimol.

Han tror at det kan være ubehagelig å diskutere med noen som har et sterkt personlig forhold til troen sin, fordi man vet at kritikk av troen kan oppleves som kritikk av personen.

Et uttrykk for tiden vi lever i

– Jeg tror dessuten generelt at unge i dag i større grad enn tidligere er redde for å fornærme andre og ikke minst forsiktige med å utfordre andres identitet.

Rimol tror at dette kan føre til at man diskuterer mindre.

– John Stuart Mill sa at om man ikke diskuterer med meningsmotstandere, mister man ikke bare muligheten til å forstå deres meninger, men også sine egne, sier Rimol.

Han kan likevel forstå hvorfor noen vegrer seg fra diskusjonen.

– Folks tro er en del av deres identitet, så hvis man utfordrer den, kan det føles som at du utfordrer eksistensen deres, reflekterer Rimol. **UD**

4D kino på studentbudsjett

TEKST: Lise Strand ILLUSTRASJON: Pernille Leine Nilsen

Med 2D skjermen er vi passive mottakere av underholdning. Her er noen ideer om hvordan intensifisere filmopplevelsen, selvsagt på studentbudsjett!

Haisommer i badekaret

Det er kanskje ingenting som er mer irrasjonelt enn å frykte haier i badekaret. Haisommer skapte i sin tid en allmenn paranoia for havet. Færre oppsøkte stranden og frykten for hai, galeofobi, ble et kjent fenomen. De mest ekstreme frykter at haier skal dukke opp i badebassenget.

Den ikoniske to-noters melodien gir fremdeles gysninger. Haidukken er kanskje ikke like skummel i dag som for dem i 1975. Så hvorfor ikke hoppe i badekaret eller finne frem plaskebassenget for å oppleve Haisommer på skikkelig vis?

Castaway på Munkholmen

Om man har sett denne filmen eller ikke, kjenner de fleste til Tom Hanks som prater til en volleyball på en øde øy. Det kan være vanskelig å relatere til denne ensomheten i en folksom studenttilværelse, om det så er i et 16-mannskollektiv eller stående som sild i tønne på bussen for å rekke forelesning.

For å nyte filmens plott skikkelig kan det hjelpe å selv tre inn i et forlatt vakuum. Glem dine studentplikter og sosiale nettverk, det er på tide å ta båten til Munkholmen og bli værende. Mon tro hva slags gjenstand som skylles opp på stranden for å bli din nye venn.

Kon-Tiki over Theisendammen

Det er selvsagt imponerende å titte på Thor Heyerdahl som farer på flåte over Stillehavet. Her er det også haier og andre undervannsdyr som skaper spenning. Noe fjernt er det likevel å se de solbrune mennene som krysser krystallblått hav og risikerer livet for oppdagelsesferdens skyld.

Godt er det da at du selv kan skape den samme eventyrlysten her i Trondheim. Ved å ferde over Theisendammen i selvlaget flåte eller oppblåsbar gummibåt for de senere av oss kan du gjenskape akkurat den samme triumfen som mennene på Kon-Tiki.

Wolf of Wall Street på BI

Vi har dessverre ikke noe yrende aksjedistrikt her i Trondheim der millionene tjenes på minutter. Det er heller ingen kortvokste menn som kastes gjennom rommet eller yachter liggende på Skansen.

Heldigvis har vi mange unge mennesker med store drømmer innenfor finans og business. Ta turen innom BI eller Handelshøyskolen og skap den pengegriske atmosfæren som trengs for å transporteres til Wall Street på Manhattan.

Charlie og Nidarfabrikken

Vi har alle vært der Charlie har vært, luftfattig og heftig fysen på sjokolade. Likevel er det ingen mann i flosshatt som inviterer oss inn i sjokoladefabrikken sin med gullbilletter.

Det du kan gjøre er å ta bussen bort til Strindheim til Nidarfabrikken. Omvisningen her er kanskje primært tiltenkt skoleklasser, men det bør være lov å prøve seg med de i vennegjengen som ser unge ut. Fra Fabrikksalget er det også mulig å hamstre store mengder godteri.

Bølgen på Pirbadet

Katastrofe filmer er dramatiske i seg selv. Folk dør i hytt og pine på skjermen og pulsen stiger hos publikum. Det er ikke en særlig hyggelig opplevelse. Likevel føles ikke denne fryktingytende bølgen like autentisk når man sitter tørr og godt plassert i sofaen.

Det man heller bør gjøre er å ta en tur til Pirbadet. Her må man i spenning vente på at stemmen på høyttaleranlegget skal deklare at «nå starter bølgen i bølgebassenget». Da er det bare å kaste seg i det, for nå skal den faktiske bølgen endelig oppleves!

The Fast and the Furious i leiebil

Det virker ofte som at trafikklysene i Trondheim stort sett er røde. Dette er en gylden mulighet til å få øyekontakt med sjåføren i bilen ved siden av deg, ruse motoren og gi dem blikket.

Dessverre er kappkjøring stort sett ønsketenkning ettersom få av oss eier egen bil. Frykt ikke! Drømmen om å være i en actionfylt bilfilm, det er mange nok av dem, kan bli reddet av månedsbilletten din hos ATB. Med to timer gratis Hyre-bil er det bare å virkeliggjøre visjonen.

Odyseen på vei til Dragvoll

Mennene som skulle seile tilbake fra Trojakrigen fikk en overraskende lang hjemtur. Endeløs og utfordrende, med mange hindringer på veien, måtte de kjempe for å komme seg frem.

I samme baner kan reisen opp til Dragvoll føles likedan for oss uheldige som studerer der. Men fortvil ikke, mennene i Odyseen kom frem til slutt og det kan du også.

Skjermtid: en uempirisk undersøkelse av hjerneråte og lungekreft

Etter en urimelig dose skrolling, så jeg meg nødt til å innlede alternativ geriljakrigføring mot skjermtidsproblemet.

Jeg vekkes brått og voldsomt av den to hekto tunge klossen som treffer meg omtrent midt på neseryggen. En sjokkgranat har blitt sluppet fra én armlengdes høyde og ned på en uskyldig sovende.

Jeg kan ikke benekte å ha tatt en ørliten siesta i drømmeland underveis i mitt ultramaraton av skrolling. Tommelen burde snart tildeles medalje som langdistanseutøver. Skulle man sammenligne distansen hver av oss har beveget seg det siste døgnet, er ikke oddsen i undertegneds favør.

Som nylig sikkert bevist i en rekke prestisjefulle studier jeg verken har kildeført eller giddet å lese, tærer mobilavhengighet angivelig på hjernebarken. Både Yr og Storm kan melde om høy sjanse for hjernetåke og et oppmerksomhetsspenn som snart blir forbigått av vår fjerne genetiske slektning gullfisken.

Problemet var i dette smertefulle øyeblikket lysende klart. Mobilen som nettopp hadde begått kamikaze på ansiktet mitt, måtte fjernes. Jeg trengte en sunnere livsstil.

Det skal være vanskeligere enn først antatt å vende en vond vane. Jeg hadde bjeffet høyt, men bet ikke. Min heroiske «cold turkey»-erklæring varte knapt ut kvelden. Jeg er chihuahuaen blant avholdsprosjekter.

Beseiret av min egen porøse integritet konsulterte jeg mine nærmeste intellektuelle over en pils på opplysningens operative hovedkvarter.

Norges bank må i denne korte perioden ha økt renten, for gode råd viste seg å være luksusvare denne kvelden. Mitt valg av kompanjonger viste seg også å være nok et dårlig sjakktrekk, da vi alle endte rundt bordet på hver vår telefon, oppslukt av tapasmenyen algoritmen hadde disket opp i dag.

«Vil du ha en sigg?»

Som en fornuftig ung mann som nettopp har nytt to kalde halve, takket jeg ikke nei. Det er allmennkunnskap at kreftfremkallende stoffer inntatt i budugget tilstand ikke telles. De neste ti minuttene kan kun beskrives som meditative. En pause fra barens støy og forbrødringen over en lånt lighter. Fullstendig til stede i sidegaten med nikotinens rolige brus i bakgrunnen.

Åpenbaringen treffer meg sekundet vi trer inn på baren igjen. Jeg har ikke grepet etter mobilen under den korte konferansen i bakgården. Jeg er et geni. Ingen vil vel slutte om det finnes alternativer?

For Guds beste labrotte var overgangen til denne dypt empiriske egenforskningen relativt sømløs. Impulsen til å fråtse i Zuckerbergs vanntortur av innhold ble systematisk byttet ut med pilegrimsreiser til nærmeste askebeger.

Resultatene lot ikke vente på seg. Jeg er en ny mann. En fønix har steget fra mobilslaveriet. Disse ti minuttene ute i «frisk luft» hadde som biprodukt gitt meg en ny hobby som folketitter. Godt hjulpet av nikotinens sentralstimulerende egenskaper observerte jeg nå omgivelsene med en årvåkenhet som tidligere var forbeholdt viktorianske privatdetektiver og paranoide.

Den ansatte på butikken dobbeltsjekket meg med blikket, slik det ville vært naturlig å reagere om det var en modig fjortenåring som denne torsdagsformiddagen anmodet om tillatelse til å kjøpe tjue av butikkens beste kameler. Med lengre forskningsperiode antar jeg imidlertid at problemet ville korrigere seg selv.

Enhver ny metode møtes også av skeptisk granskning, og mitt banebrytende akademiske gjennombrudd innen vane-dannelse og dårlige valg var intet unntak. Kritikken kom derimot fra uventet hold. De samme skapningene som jeg svært generøst hadde donert sigaretter til en fuktig kveld på byen, reagerte nå med avsky

til mitt påfunn om å nyte kreftpinnen i fullt dagslys. Tilsynelatende kreves det en viss terskel av brisenhet før dette ritualet er sosialt akseptabelt. Hyklere.

Røyken klarte ikke å skjule at tilværelsen som prøvekanin også krevde betaling. Der jeg tidligere hadde betalt algoritmeoligarkene i oppmerksomhet og betydelige deler av døgnet timer, foretrakk «big tobacco» en mer tradisjonell valuta: en fattig students sårt oppsparte småpenger. Skjermfriheten begynte å spise en betraktelig del av øl- og pirbadbudsjettet.

Typisk for god forskning er også forekomsten av uheldige variabler. Det gode arbeidet mine hyppige røykepauser gjorde for oppmerksomheten, hadde en hittil ukjent skyggeside. Fremskritt har sin pris. Jeg pep som en blokkfløyte. Nå var det lungene som gjorde skrollingen.

Det vil på dette tidspunktet muligens være praktisk å informere den uvitende leser om at Gud fra starten hadde stukket kjepper i prosjektets hjul. Den hittil neglisjerte variabelen, undertegnede astma, begynte å forsyne seg grovt av gevinstene fra nikotinens meditasjon. Nok en gang var det på helt uforståelig vis tid for å høste fruktene av det jeg selv hadde sådd.

HURTIGMATVERSJONEN AV FILM OG TV

Film og serier lages for et publikum som skroller på mobilen. Studenter føler seg undervurderte, og eksperter frykter at manusforfatterne puttes i en tvangstrøye.

TEKST: Meron Daniel og Margit Adde
FOTO: Ingve Aleksander Hetland
ILLUSTRASJON: Pernille Leine Nilsen

Hollywoodprodusenten Jameela Jamil gikk viralt på podcasten The Romesh Ranganathan Show. Hun hevdet at Netflix ber manusforfatterne om å skrive enklere manus fordi de fleste seerne sitter på mobilen.

– Jeg har skjønnet at det er broren din, du trenger ikke si det til meg!

– Det finnes nok av uttalelser som sier at tjenester som Netflix bruker denne strategien. Hadde ikke Netflix lagt til rette for det, er det uansett sann at mange mennesker driver med en annen aktivitet mens man ser på film eller serier, som for eksempel å skrolle på mobilen, holde på med Lego eller strikketøy, forteller universitetslektor i filmvitenskap Sven Østgaard.

Fenomenet har fått navnet «second screen viewing» eller «sekundærskjermvisning» på norsk, forklarer Østgaard.

– Sekundærskjermvisning er en måte å nyte strømming på som gjør at du ikke kan ha så mye oppmerksomhet på innholdet du ser. Innholdet består derfor av mye gjentakelse, lavt narrativt tempo og at mye av kommunikasjonen overlates til lydbildet.

Østgaard synes det er interessant å diskutere hvordan publikum oppfatter denne typen innhold.

– Publikum liker å føle seg smart. Om tilskueren oppdager en løgn i serien, men så påpeker en rollefigur i serien det samme, kan det føre til at tilskueren føler seg undervurdert. Det kan være en form for infantilisering.

Blant annet på grunn av tiltakene strømmetjenestene har begynt å satse på for sekundærskjermvisning, har strømming ironisk nok begynt å ligne mer og mer på det det ble skapt for å være et alternativ til, nemlig tv.

– Egentlig så minner det om såpeopera, som historisk sett ble laget for å stå på mens man gjorde noe annet i huset. Det er kanskje også likt hvordan mange hører på podcast mens man gjør en annen aktivitet.

Videre påpeker Østgaard at dette først og fremst er et problem hos strømmetjenestene, men at disse aktørene lager veldig mye av innholdet nå til dags.

Også filmbransjen vil kunne kjenne på denne retningen. Å legge slike føringer for manusforfattere, kan ifølge Østgaard virke begrensende.

– Men når alternativet er å være arbeidsledig, er det mange som velger et kompromiss. De tar frivillig på seg en slags tvangstrøye.

Østgaard forteller om serier hvor han selv opplever at serien overforklarer handlingen til tilskueren.

– I Netflix-serien *I Will Find You* opplever jeg en dialog som er så

ekspositorisk og beskrivende at jeg vil klype meg selv i armen.

Østgaard forteller også om serien *Task* på HBO, hvor han opplever en lignende overforklaring. En av karakterene minner en annen karakter på at det er broren hans som er blitt drept. «They murdered my brother», forteller karakteren til den andre.

I denne scenen er det kun to subjekt til stede, og begge vet veldig godt at det er broren som er blitt drept. Replikken er kun til for tilskueren, sier Østgaard.

Som et alternativ anbefaler han blant annet serien *Pluribus* som man kan se på Apple TV.

– Lykke til med å få med deg de viktige poengene i den serien mens du holder på med noe annet! Tidvis er det kun det visuelle som kommuniserer.

Til slutt ønsker han å påpeke at det ikke nødvendigvis er negativt å like denne typen underholdning.

– Vi skal ikke være snobbete og si at ingen vil ha dette her. Det er bare det at de som ønsker å la seg oppsluke, mister engasjementet i mange av verkene.

Her nevner han *Task* igjen: – Jeg har skjønnet at det er broren din. Du trenger ikke si det til meg!

Ser tilbake til 70-tallets revolusjon

Masterstudent i fysikk og filmentusiast Kasper Trygvesson Eikrem er skeptisk til utviklingen.

– Jeg tror det vil bli en negativ utvikling på sikt hvis manusforfattere får beskjed om å dumme ned seriene sine. Da hindrer man kunstnere i å uttrykke seg.

På spørsmål om hva som fenger ham, svarer han:

– Det behøver ikke være en auteurfilm hvor regissøren skal kommentere på samfunnet. Jeg liker filmer og serier hvor man ser at de som lager den, har kost seg. Hvis man kun tenker på produktet, forsvinner mye av sjelen.

Samtidig påpeker han, slik som Østgaard, at lettfordøelig innhold ikke trenger å være negativt.

– Filmbransjen er jo en industri som tjener mindre penger nå, så da må de jo gjøre noe. Av og til er det deilig å bare skrolle på mobilen også.

KLYP MEG I ARMEN: Østgaard blir oppgitt av overforklarende replikker.

FILMENS SJEL: Eikrem liker filmer hvor skaperne bak har kost seg på jobb.

Eikrem ser tilbake til 70-tallets filmrevolusjon i USA, hvor man tok et steg vekk fra det tradisjonelle studiosystemet. Og det ble gitt tillit til yngre regissører som Martin Scorsese og Steven Spielberg. Dette karakteriseres som starten på Blockbuster-æraen.

– Jeg tror det vi opplever nå, er en slags stagnasjon lik den på slutten av 60-tallet. Derfor venter jeg på en kreativ revolusjon.

Savner gode plot-twists

Bachelorstudent i litteraturvitenskap Lovise Hansine Røli-Gjervik har en hovedregel for hva som gjør film eller tv bra.

– For min del er det «show, don't tell». Og dette skurrer med fordommen av film og tv, som kun blir gjort fordi ingen greier å følge med lenger.

Røli-Gjervik merket denne fordommen ordentlig for første gang da hun så den mye omtalte siste sesongen av *Stranger Things*.

– Da jeg satt der og så på, tenkte jeg «dette er noe av det dumme jeg noensinne har sett». Jeg var jo kjempeglad i serien. Jeg elsket den første sesongen. Men så føler jeg at publikum blir stemplet som dumme.

Litteraturstudenten bemerker også at denne fordommen av media har spredd seg lenger enn til kun tv og film.

– Jeg tror det er mer fordomming nå. Jeg merker det i både litteratur og film. Derfor holder jeg meg unna mye nytt. Akkurat som det blir spydd ut av nye filmer på Netflix, blir alt likt i litteraturen

også. Går man inn i et bibliotek, så er alle omslagene like og handlingen som man leser på baksiden, er lik.

Røli-Gjervik innrømmer at hun også har tatt seg selv i å være på mobilen mens hun ser på serie.

– For min del liker jeg å se på noe jeg har sett på før, dersom jeg skal gjøre noe annet, for å ha litt bakgrunnsstøy. For eksempel når jeg skal lage mat. Men jeg setter ikke på noe nytt, for da vil jeg gjerne få med meg hva som skjer.

Hun mener at slike tiltak som strømmeselskapene tar til seg, kun vil oppfordre folk til å fortsette å sitte på mobilen.

– Man har jo ikke lyst til å legge fra seg mobilen for å se på film eller serie dersom det blir tilrettelagt for at man gjør det. Når alt det som er nytt er tilrettelagt for å ha på i bakgrunnen, så

DUM OG DUMMERE: Røli-Gjervik følte seg undervurdert av den siste sesongen av *Stranger Things*.

tenker jeg «når jeg først skal sette meg ned og se på en god film, hvor skal jeg gå?»

Enda Røli-Gjervik syns at denne fordommen først og fremst går utover strømmefilmene, så synes hun kinofilmen *The Odyssey* også preges litt av dette.

– Enten så sitter publikum og er kjempeforvirra eller så blir det ekstrem «info-dump». Det var noen steder hvor personligheten til karakterer ble fjernet fordi de bare skulle informere. De ble om til talerør som skulle fortelle hva som skjedde.

Hun likte filmen svært godt, men hun synes at den går bort fra den gyldne regelen i film.

– Man ble ikke vist noen ting. Jeg tror det hadde vært bedre som en lang serie med mer tid hvor man blir vist konteksten, enn at man ikke vet noe.

Som litteraturstudent hadde Røli-Gjervik selvfølgelig lest boka før hun så filmen, hvilket hun tror kan ha preget hennes syn på filmen.

– Det kan hende jeg har et annet syn fordi jeg sammenligner det med teksten. Jeg syns ikke *Odysseen* som bok er forklarende; der må man skjønne litt mer selv.

Røli-Gjervik savner gode plot-twists i serier og film.

– Som i *Fight Club* og *Interstellar*, hvor man må se filmen på nytt og på nytt.

Avkoblet eller påkoblet

Journalist i NRK P3s filmpoliti, Marte Hedenstad, skiller mellom et ønske om å være påkoblet eller avkoblet når man ser film og serier.

– Netflix lager nok ting ment for begge deler, men så tror jeg overvekten ligger mot det sistnevnte.

Men de lager jo også innhold ment for å være påkoblet. De har laget *Adolescence* og *Baby Reindeer*, for eksempel.

Hedenstad poengterer at lange pauser mellom sesonger, slik som med *Stranger Things*, kan være en grunn til overforklaringen i manusene.

FÅ DET INN MED TESKJE: Hedenstad mener det er mye overforklaring nå, og at dette har en forbyggende effekt.

KRITISK: Selv storfilmer som *Odysseen* slipper ikke unna Røli-Gjervik.

– De tenker at folk ikke husker det som skjedde for mange år siden, og at de må minne oss om hva som har skjedd og om relasjonene mellom rollefigurene. Det er ikke nødvendigvis sann at de tenker at folk har blitt dummere siden sist.

Hedenstad spekulerer at det også kan være en annen grunn til at ting blir overforklart i serier nå til dags.

– Noe jeg har lagt mye merke til i strømmefilm, er at de bare forteller handlingen, slik at de slipper å bruke penger på å lage scener som viser handlingen.

Hedenstad reflekterer over hva som kan redde oppmerksomheten til seerne.

– Jeg har en teori om at hvis noe er spennende nok, så vil folk følge med. Jeg merker at hvis jeg syns noe ikke er spennende eller intenst, så begynner jeg å lete etter telefonen.

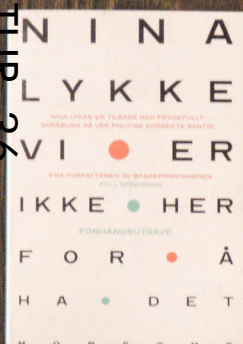
Når hun ikke anmelder film og serier, kan hun fort finne på å ta frem mobilen og være det hun kaller en synder.

– Jeg har for eksempel sett serien *Running Point* på Netflix. Den kan jeg ha på i bakgrunnen mens jeg gjør kjøkkenarbeid. Der trenger du ikke følge

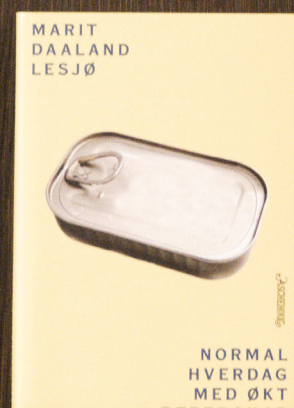
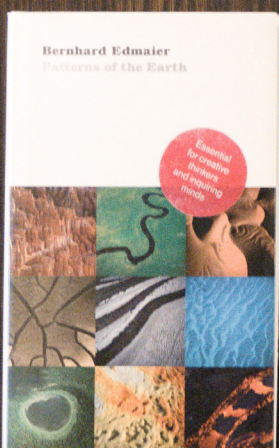
med i det hele tatt for å henge med på hva som skjer.

Enda hun bruker et eksempel fra Netflix, synes hun det er urettferdig å kaste strømmepattformen under bussen.

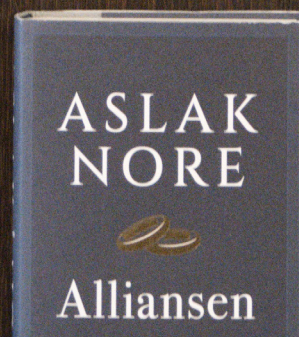
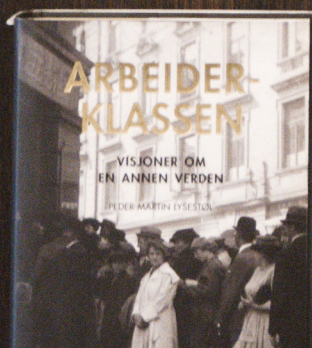
– Det blir fort Netflix man nevner når man skal komme med sanne eksempler, men alle strømmetjenestene gjør det. Netflix har kanskje bare et høyere produksjonstempo. **UD**

Hallo, vil noen høre mine tanker om Sult?

TEKST: Setaree Mastoury Christensen & Johanne Stokland
FOTO: Toby John Varhaugvik

Velkommen til fenomenet bokklubb: Her kan du artikulere dine tanker muntlig med likesinnede sjeler.

I vår herres år 2026 eksisterer det flere digitale bokklubber hvor man kan lytte på kjentes tanker om ulike romaner man har lest. Men hvor kan de ukjente, amatørlesende studentene dele sine tanker i Trondheim?

Arkitekturstudenter som leser

For ett år siden gikk den ferske arkitekturstudenten Emil Salomonsen rundt på campus Gløshaugen med tanker og meninger han ønsket å dele om romanen han nettopp hadde lest. Problemet var at kompisene ikke hadde lest det samme, og hans tanker fikk ikke noe utløp.

– Jeg hadde veldig lyst til å snakke om det jeg hadde lest, og jeg la merke til at også andre hadde behov for det samme, forklarer Salomonsen.

Et halvt år senere innså han løsningen, da han ble oppfordret til å starte en egen linjeforenings bokklubb som ble døpt Bokerskapet.

– Det er ganske sjeldent å finne venner som leWser, og enda verre å finne noen som leser samme bok som deg, så da kan bokklubb være en grei, lavterskel løsning for å snakke med kjente om en roman som alle leser samtidig, mener Salomonsen.

Tilbud for alle og enhver

En viktig aktør for bokglade, fattige studenter er også de ulike bibliotekene i byen. Trine Johnsen, bibliotekar ved Trondheim folkebibliotek leder en lesesirkel ved folkebiblioteket i byen.

– Sirkelen møtes en gang i måneden, og det eneste kravet for å være med er at du har lest boka.

Grunnet sirkelens åpenhet blir likevel aldersgruppen svært spredd.

– Deltakerne er alt fra 30 til oppe i 80-årene.

ILDSJEL: Emil Salomonsen startet bokklubb da han merket et behov hos seg selv og sine medstudenter.

HJERTELIG VELKOMMEN: Trine Johnsen leder et av gratistilbudene ved Trondheim folkebibliotek.

FÅ STUDENTER PÅ LITTERATURHUSET: Herman Nesse skulle gjerne sett flere studenter i deres lesesirkel.

Hvor mange skal jeg dele mine tanker om Sult med?

For å sørge for en god diskusjon er lesesirkelen på biblioteket begrenset til tolv personer.

– Hvis lesesirkelen er for stor, blir det litt vanskelig for alle å komme til orde, forteller Johnsen.

I bokklubben til Salomonsen er foreløpig hele 30 stykker i gruppechatten, men antallet som møter opp, pleier å være mindre.

– På møtene har vi pleid å være mellom åtte og tolv personer. Det varierer litt med om folk har tid og kanskje hvor lang boken er, forklarer Salomonsen.

Å fange en vill student

Også Litteraturhuset bidrar med et lignende tilbud i byen. Dette er tilbud som gjelder for alle, enten du er student eller godt voksen. Her organiseres lesesirkelen i tematiske eller forfatterbaserte møter, og det koster 400 kroner for en serie på fire møter.

– Denne våren var det Roy Jacobsen som var hovedfokus på Litteraturhuset, forteller Herman Nesse, programkoordinator for Litteraturhuset i Trondheim.

Nesse poengterer at alle er velkomne på Litteraturhuset, men at det likevel kan være vanskelig å nå ut til alle til tider. Spesielt Roy Jacobsen er mer populær hos den eldre generasjonen enn de unge.

– De som kommer på slike tilsetninger, er gjerne damene på 50 år og oppover.

Studentene kan altså være vanskelig å nå frem til.

– Det er ikke veldig mange studenter som møter opp, men noen er det likevel. Vi prøver absolutt å fange flere, forklarer Nesse.

Økt popularitet

Bibliotekar Johnsen merker populariteten lesesirkler har fått, og mer generelt at folk har fått en ny kjærlighet for litteratur. Dette synes hun er veldig positivt, samtidig som hun ser på litteraturens oppsving som en motreaksjon til at ting ellers går veldig fort.

– Nå ser jeg jo ungdommer på bussen som sitter og leser. Det var jo sånt vi holdt på med før i tiden, sier hun.

Arkitektstudent Salomonsen selv hev seg på lesebølgen som kom i etterkant av koronapandemien.

– Jeg begynte ordentlig å lese i andre klasse på videregående, så jeg føler jeg er et godt eksempel på at man kan starte med bokklubb selv om man ikke har lest i alle år.

Også på Gløshaugen merket han interessen for å lese mer.

– Når jeg gikk rundt og snakket om ideen om bokklubb, så var det flere som var interesserte fordi de ønsket å lese mer, fortsetter Salomonsen.

Bokklubben ble derfor et sted for dem som ønsket å prate mer om deres tanker rundt romaner, men også dem som trengte et lite dytt for å ta opp en bok.

Enkelt

Salomonsen mener følgende:

– Det er kjempeenkelt å starte en bokklubb, og du trenger ikke å være noen ekspert på litteratur.

Johnsen påpeker at det er enkelt å starte en lesesirkel eller bokklubb.

– På Moholt bydelsbibliotek kan man bestille et lesesirkelsett, altså et sett med bøker, hvis man vil ha sin egen lesesirkel. Det er ingen kunst; det kan alle gjøre, forklarer hun.

Salomonsen forklarer også om mengden arbeid han trenger å gjøre, for selv om Salomonsen styrer selve bokklubben, så er det ikke så mye arbeid som man kanskje skulle tro.

– Medlemmene sender inn forslag, og så velger jeg ut fem romaner som kan være interessante å diskutere. Selve utvalget av romanene er altså bare halvdemokratisk, innrømmer Salomonsen.

Samtidig forklarer han hvordan møtene ofte går av seg selv og at samtalen flyter.

– Det eneste kriteriet for å komme på møtene er at man har lest romanen og har med et favorittsitat til høytlesning.

Valget av favorittsitat fører til at flere ulike temaer blir tatt opp under møtene, som også gjør at det ikke er noe behov for at Salomonsen styrer samtalen.

BØKER: Interessen for bokklubber har økt.

– Derfor er det veldig lite arbeid for meg, men det gjør også terskelen lav for dem som er med i klubben.

Arkitekturstudenten avslutter med en klar oppfordring.

– Til dere som leser: Start en bokklubb. **UD**

Sex, skinke og angstanfall

Foto: FilmNation, Annapurna

TEKST: Margit Adde og Meron Daniel

Olivia Wilde byr på tapas fra helvete og en tragikomisk aften i *The Invite*.

Det er ikke bare den fantastiske regien til Olivia Wilde som gjør *The Invite* god. Hun er òg en svært troverdig skuespiller.

Filmen drar deg inn i stuen til Angela (Olivia Wilde) og Joe (Seth Rogen) og lar deg kjenne ansentheten på kroppen. Når Angela shotter tequila, blir du spyklein. Når Joe konfronterer naboparet med deres dyriske sexlyder, vil du slå ham med en sofapute. Og når det blir avslørt hvorfor Angela ikke har lyst til å kjøpe nye gardiner, vil du styrte mot ytterdøra.

Enda du sitter i en kinosal, så føles det ut som om du, som Piña (Penélope Cruz) og Hawk (Edward Norton), er en gjest i dette svette middagsselskapet. Den har en magisk måte å dra deg inn på. Undertegnede så ikke på klokken én eneste gang. Vi har aldri satt mer pris på å være det femte hjulet på vognen enn under denne filmen.

Angstfylte Angela gjør alt i sin makt for å stille i stand til det perfekte middagsselskapet. Hun kjøper inn et nytt teppe, handler inn spansk tapas og uttaler skinke som «jamón» for å

imponere den spanske Piña. Hun lager til og med sufflé. Hun gjør alt, bortsett fra å fortelle mannen sin at de får besøk, på grunn av hans forakt for sine høylytte naboer.

For de av dere som så *The Drama* på kino i vår, så kan man si at *The Invite* er dens kleinere søsterfilm. Filmmusikken skaper spenning, og man sitter anspent og venter på det neste karakterene kommer til å si, hvilket man ikke kan gjette i sin villeste fantasi.

Det er spesielt to virkemidler i denne filmen som bidrar til de intense følelsene hos publikum: «blocking» og «timing».

Wilde beveger seg i landskapet, som om hun faktisk har brukt de siste månedene på å renovere leiligheten. Filmen sparker deg i magen, gang på gang, med både konflikter og komikk. Du vet aldri hvor en samtale ender opp.

Og vipps! Filmen er over og du har krampe i mellomgulvet.

Skuespillet til Penélope Cruz har aldri engasjert undertegnede. Ikke bare tåler

vi det i *The Invite*, vi syns òg hun var veldig godt castet. Rollefiguren hennes, Piña, er en selvsikker psykoterapeut som er kjapp i replikken. Mens hennes samboer, Hawk, blir en slags «punching bag» gjennom filmen. Han får virkelig gjennomgå, spesielt fordi Joe har en vendetta mot ham.

Filmen minner mye om et titteskaps-teater. Den er utrolig sømløs; det føles nesten som at den ble filmet i én tagning. Kanskje ikke så rart, siden den er spilt inn i kronologisk rekkefølge. Du legger ikke merke til kuttene, hvilket igjen gjør at du føler at du er med hele kvelden. Du er med på utfoldelsen av disse relasjonene mellom de to parene fra start til slutt.

Da Olivia Wilde inviterte oss på middagsbesøk, ville vi bare dra hjem. Det er derfor denne filmen er et fantastisk stykke arbeid.

Og dersom du ønsker å se Seth Rogen twerke, så er dette definitivt filmen for deg.

En babb som forlenger livet

Ved studiestart er det lett at matlagingen drukner i togaknyting, hattefest og flyttekaos. Her er derfor kebaben du muligens vil glemme, men sårt vil trenge.

TEKST: Mina Østby Dahl
FOTO: Ingve Aleksander Hetland

Denne edle nasjonalskatten til hele 195 kroner har reddet flere mang en gang. Du har kanskje latt deg friste av duften en ideell lørdagskveld, snublet over den en søndag morgen, eller vært en som alltid valgte den til lunsj på ungdomsskolen. Gjennom mer eller mindre kulinariske opplevelser, som senere er både husket og glemt, har den reddet sultne mager og langsomt tappet oss for resterende studiestipend. Jeg snakker selvsagt om kebaben. Her er hvordan du kan lage en rimeligere versjon selv. Oppskriften vil rekke til tre til fire3-4 personer, eller fungere ypperlig som meal-prep for alle kommende fadderuker etter denne.

STAPPET KEBAB: Start semesteret med en overfylt kebab, og du er på god vei.

Marinert kyllingkjøtt

- Ingredienser
- 700 g kyllingbryst (eller halloumi)
 - 1 ts paprikakrydder
 - 1 ts hvitløkspulver
 - 1 ts gurkemeie
 - 1 ts paprikakrydder
 - 1 ts chilipulver
 - 3 hvitløksfedd
 - Sitron
 - Oliveolje
 - Salt
 - Pepper

- Slik går du fram:
1. Skjær kyllingen i strimler og legg den i en bolle med rikelig plass.
 2. Finhakk hvitløken og bland sammen med alle krydrene i en mindre bolle.
 3. Tilsett sitron, salt og pepper etter ønske.
 4. Masser marinaden inn i kyllingen og la gjerne ligge i minimum 20 minutter.
 5. Forvarm ovnen til 200 grader varmluft. Her kan du også prøve deg på grilling i ovnen, men da gjelder det å følge med så det ikke blir brente høns til middag!
 6. Stek kylling i ovnen i 10-15 minutter.

Syrlig coleslaw

- Ingredienser
- 1 rødløk
 - ½ kål
 - 1 krukke sylteagurk
 - 1 bunt fersk koriander
 - Salt
 - Pepper
 - Sitronsaft

Slik går du fram:

1. Kutt kål i fine strimler og legg i en stor bolle.
2. Strø over en klype salt og masser til kålen begynner å slippe vann.
3. La kålen hvile mens du finhakker rødløk, koriander, og ønsket mengde sylteagurk.
4. Bland sammen og smak til med salt, pepper og sitron.

CHOP CHOP: Unn kroppen din noe annet enn øl.

KEBABMARINERT SNADDER: «Alt skal grilles!»

Snadder kebabdressing

- Ingredienser
- 1 beger rømme
 - 1 ts hvitløkspulver
 - 1 ts paprikakrydder
 - 2 hvitløksfedd
 - Sitronsaft
 - Salt
 - Pepper

Slik går du fram:

1. Finhakk hvitløk og bland sammen med alle tørre ingredienser.
2. Bland kryddermiksen med rømmen og smak til med sitron, salt, og pepper.

Tilbehør som prikken over i-en

- Ingredienser
- 2 tomater
 - 1 boks mais
 - 3-4 hjertesalat
 - Tortillalefser eller libabrød

Med det er det bare å overfylle med alt snadder du ønsker og nyte en kebab til nattmat, frokost eller alt imellom!

KEBABDRESSING: Mild, medium eller sterk, her er det opp til deg selv!

– Jeg har basert mye av livet mitt på det å lage musikk

Som fjortenåring fikk Ea Othilde smaken på artisttilværelsen. Med flere kritikerroste utgivelser i baklomma er hun klar for å skape enda mer.

TEKST: Ellinor Aarberg Wold

PERSONLIG UTLØP: Artistprosjektet Ea Othilde er tett knyttet til Ea sitt eget liv.
Foto: Marit Othilie Thorvik

Ea Othilde etablerte seg tidlig i den norske indie-rocktoppen med sin Spelemannsnominerte EP *Mary, Aren't You Tired*, i 2023. Suksessen fortsatte med hennes også Spellemann-nominerte debutalbum *I Will Not Be Like That* i 2025 og den kritikerroste og rykende ferske EP-en *You'll Leave The City*. Indie-rockestjernen sin plass i toppsjiktet er utvilsomt godt beskyttet.

I en hektisk hverdag mellom forelesninger og låtskrivning finner Oslo-baserte Ea Othilde tid til en prat med Under Dusken. I et solfylt rom på St. Hanshaugen dekorert med vintage møbler sitter Ea smilende med et par øredobber som kunne vært tatt rett ut av 60-tallet.

– Jeg skriver all musikken min selv

Musikkinteressen slo rot da Ea Othilde som tiåring fikk en gitar og senere ble meldt på Bekkelaget bandskole av moren. Her ble lidenskapen for låtskriving tent for første gang.

– At jeg fikk mulighet til å lære et instrument og spille i band med andre, fikk meg til å tenke: Hvorfor ikke lage musikken selv? Jeg begynte å skrive låtene som vi spilte i bandet, og det holdt jeg på med ganske lenge.

Det var den første smakebiten på musikken. Siden den gang har tjuetoåringen fortsatt å skrive, og hun kan pryde seg med at alle låtene hennes er selvskrevene.

– Grunnen til at jeg begynte å skrive musikk, er at det er et utrolig personlig utløp. Jeg skriver bare om meg og mitt liv. Sånn sett er det veldig personlig, spesielt siden jeg skriver all min musikk selv.

Når Ea Othilde snakker om musikken sin, har hun et helt spesielt glimt i øyet.

– Jeg har basert mye av livet mitt på det å skrive og lage musikk. Det er en stor del av den jeg er og det jeg liker å gjøre, men dette artistprosjektet er også veldig lidenskapsbasert. Ea Othilde både som musiker og som artistprosjekt er veldig tett koblet opp til mitt liv, og det har det vært hele veien.

Alle gode ting er tre

I fjortenårsalderen gikk Ea Othilde over til sangtimer. Der møtte hun Hans Olav Settem, som var hennes sanglærer.

– Vi jobbet sammen én gang i uka, men han er også mer interessert i låtskriving og jobbet som frilansprodusent på det tidspunktet. Så vi jobbet bare med låter jeg skrev og tok med meg til timene.

Ea Othilde sitt møte med Settem skulle bli starten på et langt samarbeid med produsentduoen bestående av sistnevnte og Marit Othilie Thorvik.

Thorvik er både musiker og produsent, og hun står bak artistprosjektet Jouska. Kjæresteduoen samproduserer nå

musikken til Ea Othilde, og trioene jobber tett sammen.

– Jeg har jobbet med de to fra starten, og helt siden musikken ikke var noe seriøst. Vi jobbet sammen i to år før jeg slapp den første EP-en min. Det var en veldig flytende inngang inn i det.

Står på skuldrene til kjemper

Ea Othilde sin musikalske verden bygger på et knippe artister som har vært med henne lenge.

– Jeg liker veldig godt å høre på den samme musikken om igjen og om igjen. Jeg har et lite repertoar av artister som virkelig er kjernen i mitt musikkliv, mitt følelsesliv og inspirasjon. Jeg pleier å hente frem Elliot Smith for det

ENTERTAINER: Ea Othilde strålte på scenen under Øyafestivalen 2026.
Foto: Sebastian Bisgaard

SAMSTEMT: Delte øyeblikk på scenen skaper et spesielt samhold. F.v. June Urholt, Sunniva Shaw, Runa Husøy, Elias Tafjord og Sander Eriksen Nordahl. Foto: Øystein Kind

tekstlige. Jeg har også hørt masse på Radiohead, spesielt da vi skrev albumet.

Radiohead var blant de største musikalske inspirasjonskildene til albumet. Samtidig er det én artist hun mener har hele pakken, nemlig 90-tallets rockeikon PJ Harvey.

– Jeg syns PJ Harvey er helt rå. Mye av det mer rocka på albumet og EP-en kommer fra henne og hvordan hun skriver riff, bruker gitar og har en veldig rå og nedstrippet rockesound.

Det er ikke bare det musikalske som har vært til inspirasjon for Ea Othilde.

– Hun er også en inspirasjon for det visuelle. Måten hun kler seg, tar bilder og fremstiller sin egen musikk og coverart ikke minst. Jeg har vært fanget av hele hennes artistpakke i mange år.

Stråler på scenen og i studio

Sommeren har vært alt annet enn rolig for Ea Othilde og bandet hennes, som har inntatt utallige scener rundt om i vårt langstrakte land. Stjernen prydet blant annet «Hagen til Stø» under Øyafestivalen.

– Jeg elsker å spille konsert! Jeg får en følelse av frihet jeg ikke får noe annet sted. Det er noe med den oppmerksomheten og kontakten man får med andre mennesker, og muligheten til å gi og vise noe.

Nerver er heller ikke noe som står i veien for artisten. Hun blir sjelden nervøs før konserter.

– Som musiker blir man vant til å stå mye på scenen, men samtidig er nervøsiteten så ødeleggende at man må lære å kontrollere det. Det er ikke et alternativ å være nervøs, fordi det bare ødelegger konserten. Det er jo umulig å spille gitar når man skjelver.

LÅTSKRIVER: For Ea Othilde er et høydepunkt i musikkprosessen å se låtene ta form i studio. Foto: Victor Bastos

Et aspekt ved sommerens spelemannstilværelse som Ea Othilde holder nært, er samholdet med bandet, til tross for at dagene går i ett.

– Det er utrolig givende å være i musikkboblen. Man reiser, rigger opp, spiller og rigger ned, og så drikker man øl, og gjenta.

Sommerens spelemannstilværelse har vært en herlig tid. – Man blir veldig godt kjent, både fordi man bruker mye tid sammen og fordi å dele musikken og de spesielle øyeblikkene gjør at man blir veldig nær hverandre.

Selv om Ea Othilde elsker å spille konserter, kan hun fortelle at det er to aspekter ved å skape musikk hun liker aller best.

– Først er det å skrive ferdig en låt og så kunne vise den frem i studio. Det andre er startprosessen av innspillingen.

Ea Othilde skriver låtene sine på gitar.

– Så før innspilling er låten bare vokal og gitar. Å legge til instrumenter og se låten vokse i studio er det morsomste jeg vet.

Ny musikk i sikte

På toppen av konserter, innspilling og låtskriving balanser også Ea Othilde å studere juss på Universitetet i Oslo. Begge foreldrene hennes er jurister. Hun innrømmer at

SAMARBEID: Ea Othilde har jobbet tett med produsentduoen Hans Olav Settem og Marit Othilie Thorvik siden starten av karrieren. Her med Thorvik. Foto: Hans Olav Settem

det kan ha påvirket studievalget, men også at det skyldes en blanding av tilfeldigheter.

– Jeg har alltid hatt stor interesse for akademia. Jeg syns samfunn, politikk og sosiologi er kjempespennende.

For artisten er jussen en mulighet til å studere noe som føles nyttig, samtidig som en får innblikk i samfunnet.

– Man lærer mye som gjør at man legger merke til og skjønner ting på en annen måte, og kan se det større bildet.

Å balansere musikkarriere og jusstudier er krevende. Hun setter studiene snart på pause for å gjøre plass til enda mer musikk.

– Det er mye jobb totalt sett. Det er kjempeslitsomt og krevende. Nå har jeg jo gjort det i halvannet år, men jeg skal ta permisjon fra studiet etter jul. Det gleder jeg meg til.

Etter et hektisk semester og en innholdsrik sommer er høsten kommet. En roligere tilværelse hvor hun kan jobbe med det hun liker aller best, er i sikte for Ea Othilde.

– Nå skal jeg endelig bare skrive musikk igjen.

Hun avslører at ny musikk ikke er langt unna.

– Planen er å gi ut en ny EP til sommeren neste år. Jeg gleder meg masse til å skrive, spille inn demoer og jobbe med Hans Olav og Marit. **UD**

Kommentar:

Det er fortsatt oss mot dem

Fotballtilhengere samler folket, men musikktilhengere blir fremmedgjort og nok engang offer for rasisme.

WENDY WINGWEI LEUNG
Journalist i Under Dusken

ILLUSTRASJON: Hanna Jeanette Bjørkhaug

Om ikke lenge begynner ligafasen i årets Champions League. Alle fotballtilhengere kan nok en gang glede seg til høy spenning og idrett i toppklasse.

Som en person som ikke følger så mye med på fotball, men er mer musikkinteressert, legger jeg stadig mer merke til forskjellsbehandlingen av fotballtilhengere og musikktilhengere. Dette så jeg også under årets fotball-VM.

Samtidig som Champions League foregår, er også en av tidenes største musikkgrupper, BTS, på verdensturné. De er tilbake fra militæret med nytt album og ny koreografi for å ta igjen tiden de har vært borte fra scenen.

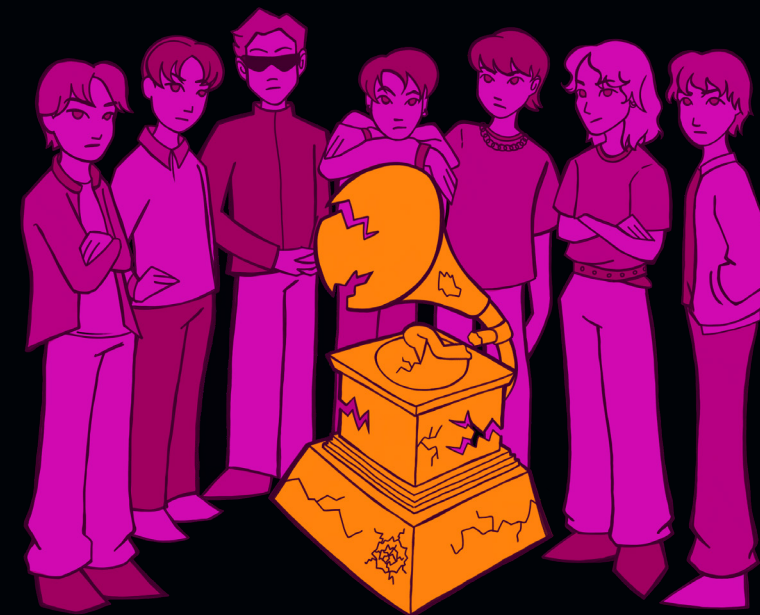
BTS-tilhengerne har alltid blitt beskrevet som enten gale, teite eller for emosjonelle av folk generelt. Jeg har selv opplevd å bli kalt gæren i en lunsjpause på jobb fordi jeg uttrykte at jeg likte musikkgruppen. Selv om dette ble sagt med en vennlig tone, er utgangspunktet nokså nedlatende.

Å rakke ned på unge jenter som liker populære musikkgrupper, er ikke et nytt fenomen. Det skjedde med The Beatles, One Direction og nå BTS. Da kan man lure på hvorfor musikktilhengere anses som gærne, men ikke fotballtilhengere.

Musikktilhengerne blir sett på som gale fordi de bruker enormt mye penger på ulike konserter med samme artist. Hvorfor er det vits i å se flere konserter? Har du sett en, så har du jo allerede sett alle, ikke sant?

Det går også mye penger til kjøp av artistvarer som klær og plakater. I tillegg er musikktilhengerne for emosjonelle fordi de gråter på konserter, og barnslige fordi de samler på bildekort av gruppen.

På den andre siden har vi fotball hvor tilhengerne kjøper like dyre kampbilletter. Fotballdrakter og fotballkort blir sett på som dyrebare samleobjekter. Her holdes ikke alltid følelsene i sjakk heller; bare se på ettervirkningene av hvilken som helst fotballfinale.

Tilhengerskarene er i bunn og grunn ikke så ulike. Ingen av gruppene er bedre enn andre. Det burde ikke være noe grunnlag for å gi så mye negativitet til musikktilhengerne.

Industrien legger også systematisk rasisme inn i miksen. Forrige semester skrev jeg om rasisme i musikkindustrien. Siden den gang har The Grammys gjort noe som viser at rasismen fortsatt ikke er bekjempet. De har laget enda flere kategorier som setter minoriteter i bås: «Best Asian Pop Music Performance», og «Best Latin Song» fra og med 2027.

Bad Bunny vant «Best Album of the Year» i 2026 med det spanskspråklige albumet *Debí Tirar Más Fotos*, og dermed ble «Best Latin Song» laget. BTS sitt nye album *Arirang* setter nye rekorder i industrien, og dermed ble «Best Asian Pop Music Performance» laget.

Bransjen ser at minoritetsartister presterer over all forventning og knuser rekorder. Dermed oppretter de en egen kategori for dem, slik at de skal ha mindre sjanse på en av hovedprisene. Skal vi ha beste asiatiske pop, burde vi også få inn beste europeisk pop, beste

nordamerikansk og søramerikansk pop, beste afrikansk pop og så videre.

Nå har BTS valgt å stå opp for seg selv, og de sender ikke inn musikk til The Grammys i 2027. De er ikke de første artistene som boikotter prisen på grunn av rasisme eller urettferdigheter.

Artister som Frank Ocean, Drake, The Weeknd, Zayn Malik og Halsey har gjort det før dem. Mange av disse artistene har minoritetsbakgrunn. Jeg mener at disse artistene ikke trenger bekreftelse fra en så utdatert pris som The Grammys.

Hvis artisten har slått igjennom internasjonalt og bygd seg en plass i bransjen, burde det være nok. Industrien fortsetter å bruke populariteten til disse suksessrike minoritetsartistene for å så slenge døren i trynet på dem.

Som en asiatisk musikkjournalist selv kommer jeg aldri til å slutte å påpeke rasisme når jeg ser det. Det hadde vært fint å kunne like hva enn man vil uten å bli nedverdiget, og oppleve en musikkbransje uten rasisme. Det er nok dessverre en fjern drøm. Derfor er dette min beskjed til folket og musikkeliten: skjerp dere, og finn på noe bedre å gjøre.

Dette er en ytring. Innholdet i teksten uttrykker skribentens mening.

James Ivy

– *The Seams*

Stilig, men langt fra sømløst.

TEKST: Emilia Brahim

Albumomslag: Fader Labels

2020-tallets musikk har blitt drevet frem av en Y2K-bølge lenge, men indierocken fortsetter å låne fra 90-tallet. James Ivy har også tilbrakt mye tid med å grave gjennom den lånekassen. Den New York-baserte produsenten har laget et debutalbum som balanserer hårfint på en stram linje mellom kjærlighet og pastisj av sjangere som drømmepop og indie.

Det mest slående med platen er hvor uanstrengt Ivy mestrer håndverket. Han kan å skru lyd. Åpningssporet «Throw It Like You Can» og singelen «Bent» serverer drivende trommer, skurrende power-pop-akkorder og refrenger som biter seg fast umiddelbart.

På «**Putting Together A Device**» og «Morphine» dynkes produksjonen i reverb, men under all tåken demonstrerer han en teft for melodilinjering som mange av hans jevnaldrende soveromskolleger mangler.

Likevel oppstår det problemer når man skraper i lakken på det hyperestetiske lydbildet. Ivy lar seg inspirere hemningsløst av alternativ musikk, men på spor som «Lima» og «Eye For An Eye» blir sømmene i inspirasjonskildene litt vel synlige. Bak den lekre produksjonen og lo-fi-teksturene truer låtene iblant med å gli over i ren bakgrunnsstøy.

Tekstene forblir ofte for trygge og vage, og den vrenge, distanserte vokalen

gjør at man tidvis lurer på om teksten i det hele tatt spiller noen rolle eller om den grumsete vokalen kun er der for at sangen skal få et lag til med støy.

The Seams er en del av en bølge med album som prøver å fange 90-talls rocken. Alle disse albumene forsøker å fange noe unikt, men ender kun opp som et symptom på sin samtid, på godt og vondt. Albumet prioriterer form over nyskaping, men leverer likevel mer enn nok melodisk overskudd og produksjonsmessig finesse til å forsvare spilletiden.

Det er et ujevnt, men udiskutabelt stilig album som beviser at Ivy har talentet i orden. Nå gjenstår det bare å finne sin egen stemme.

STEVE LACY

– *Oh yeah?*

I en verden full av usikkerhet og endring er det godt å vite at Steve Lacy fortsatt kan spille gitar og har kjærlighetsproblemer.

TEKST: Martin Johnsen

Albumomslag: RCA Records

Det er nå gått fire år siden Steve Lacy sitt forrige album *Gemini Rights*. Nå er han tilbake med sitt nyeste verk, som han selv mener er hans mest personlige.

Tematisk er det ingenting nytt med albumet; Lacy er forelsket og en dårlig kjæreste, og han har også kjærlighetssorg. Noe som gjør det mer personlig enn tidligere album, er hvordan han begrunner alle følelsene. Her trekker han blant annet inn farens død.

Albumet åpner med tittellåten «Oh yeah?». Her hører man med én gang at Lacy fortsatt mestrer gitaren, som på alle hans tidligere prosjekter. Ikke bare mestrer han den, men han har det også gøy mens han spiller. Dette smitter over på lytteren og gjør hele opplevelsen bedre. Dette er gjennomgående for hele prosjektet.

Albumets sterkeste side er uten tvil produksjonen til Lacy. Han har tidligere vekket oppsikt ved at han har produsert store hits utelukkende på Garage Band. Han klarer perfekt å balansere den litt mer røffe elektriske gitaren med en veldig rolig akustisk. Dette skillet kommer best frem mellom låtene «doom» og «nothing».

Dessverre har Lacy aldri vært kjent for sine poetiske evner. Heller tvert imot, og denne platen er ikke et unntak fra det. Linjen «I'm a big baby suckin' on big titties» fra «doom» er kanskje det beste eksemplet på dette. Noen ganger fungerer det, andre ganger ikke. Her er det litt i overkant.

Allerede i fjor slapp Lacy den første singelen til *Oh yeah?*. Dette var singelen «nice shoes», og på albumet er den tilbake som en dobbellåt som heter «nice shoes/in your world». Dette er også

albumets lengste låt på over ni minutter, men den føles absolutt ikke så lang.

Til tross for at tematikken gjennom hele albumet holder seg lik, blir det ikke for mye. Lacy klarer å balansere det med den varierte produksjonen, som gjør at det føles friskt. Lacy har alltid vært kjent for å klare å gjøre vanskelige temaer om til fengende låter ved hjelp produksjonen sin og lyrikken. Denne plata er ikke noe unntak fra regelen.

Oh yeah? er et album som ikke prøver å strekke seg etter suksessen til Lacy sitt forrige album, men som heller vil utvikle Steve Lacy videre som artist. Om han lykkes med det, er ikke helt godt å si. Plata har sine høyder, men den har også noen mangler. Disse stopper den dessverre fra å bli et stort høydepunkt i hans karriere, men den åpner dørene for flere spennende prosjekter i fremtiden.

Dusken kultiverer:

Høst-trøst for å kurere sommerlengselen

Her er tre måter for å la skyene og de oransje tonene ta overhånd. Det er på tide å få høsten til å skinne.

Omslag: MUBI
Fallen Leaves (2023)

Omslag: Campo Santo
Firewatch (2016)

Omslag: Disney Channel
Gravity Falls (2012-2016)

Den finske regissøren Aki Kaurismäki er kjent for måten han klarer å portrettere stemning i film. Gjennom klein humor og skønne portretter forteller han en kjærlighetshistorie, som, til tross for dens blekhet, skaper stemningen en streber etter i høstmørket.

Vi følger Ansa og Holappa, som begge er kleine av natur. Etter et førstemøte på en karaokebar forsøker de desperat å gjøre følelsene klare overfor en selv og hverandre. Og gjennom en blek kinematografi blir dette en særdeles ærlig historie som kan treffe både den kleine *Neste Sommer*-humoristen og *Before Sunrise*-fanatikeren.

Resultatet minner om en oppsetting av et Jon Fosse-stykke regissert av Roy Andersson. Det er en urealistisk sammenkobling av mennesker presentert i en surrealistisk sensommer. Personlig er det halloween som har skapt min høstinteresse, men denne koselige og ømme kjærlighetshistorien er en mer enn verdig nummer to.

Har du spilt historiedrevne én-spiller-spill før, har du nok i det minste hørt om *Firewatch*. Spillet høstet en rekke priser og har blitt rost i sky som et av de beste narrative spillene på markedet. Og ti år etter dets lansering, er det fortsatt like relevant og diskutert.

Mange har som sommerjobb-drøm å kunne sitte i et branntårn, midt i en skog, for seg selv. I *Firewatch* er dette hele premisset. Og grunnen til at dette er perfekt for høstens innmars er til dels den oransje fargepaletten, men mest dets rolige og dialogdrevne gameplay. Her har man ingen hast, og kakao eller solbærtoddy vil bli en nødvendighet innen første halvtime er gått.

Men det som likevel gjør spillet så anvendelig, er at man trenger minimalt med kunnskaper for å oppleve det. Kan du holde en kontroll, vil du få mye glede av *Firewatch*.

Som student i Trondheim er sannsynligheten stor for at du vokste opp i det *Gravity Falls* inntok TV-skjermen i 2012. Animasjonsserien finner sted i Oregon i USA, selve episenteret for høye trær og fjellandskap. Man trenger ikke lete lenge etter høststemningen, selv om serien egentlig portretterer en sommerferie.

De to tvillingene Mabel og Dipper Pines drar til onkelen sin, Stan, og hans turistfelle, «The mystery shack», midt i skogen. Premisset minner om en slags mysterie-thriller og er en slags «soft entry» til *Twin Peaks*-aktig tematikk. Her er det nemlig mye som kan teoretiseres om.

Selv om *Gravity Falls* kanskje var favorittserien som barn, vil den kanskje ha enda høyere verdi for deg nå. Serien er mulig å se om og om igjen, for detaljer og «easter eggs» er det drøssevis av. Stemningen er der, lengden er der og et lite hint av halloween er også der. Perfekt for sene høstkvelder.

KATSEYE

-WILD

En gruppe full av talent og potensial visner sakte men sikkert foran øynene våre.

TEKST: Wendy Wingwei Leung

Albumomslag: Hybe UMG LLC

KATSEYE har hatt en bratt læringskurve i musikkindustrien, men de har tilsynelatende klart det med glans. Etter deres forrige album, *Beautiful Chaos*, hadde hele musikkverden øynene på dem. De så ut til å bare gå oppover, men det som går opp, må komme ned.

Dessverre for KATSEYE ser det ut til at deres sakte nedgang skyldes dårlig ledelse, seksualisering og forferdelig låtskriving. Geffen Records, ett av de to plateselskapene som står bak gruppen, har i mine øyne ødelagt alt som var spesielt med gruppen.

En av låtene i albumet, «Hootie Frutti», er bare et stort rot, og selv om melodien er fengende og låten har god rytme, så er den ikke til å redde. Det er en tynn linje mellom å være en badass og å seksualisere musikken. «Hootie Frutti» krysser den linjen og virker som om den er skreddersydd for det mannlige blikket.

Linjer som «I like my mochi drenched in chocolata» får meg til å bli litt kvalm, spesielt siden dens seksuelle

insinuasjon fremføres av gruppens yngste medlem, Yoonchae. Hopper vi videre til åpningslåten «Pinky Up», så byttes seksualisering ut med bare dårlig låtskriving.

«**Pinky Up**» er en låt som man ikke vet hva betyr, og jeg tror ikke låtskriverne visste det selv heller. Ordene «Pinky Up» slenges ut i refrenget med null retning og mening. Vokalen er det eneste lyspunktet her og er det jeg tror kan redde KATSEYE, hvis de tar litt styring over sin egen karriere.

Laras stemme harmonerer nydelig i før-refrenget og det redder nesten hele låten. Disse vokalene tas videre med i låten «Animal». Låten er skrevet av selveste Ed Sheeran, og man kan merke at kvaliteten øker.

Her skinner alle medlemmene som de fortjener. Låten er sammenhengende, og den har en klar agenda og visjon. Balansen mellom tempo, rytme og vokaler er perfekt. Ved å bare

ha hørt linjen «Love so good, how could this be free? I keep your secret safe with me» én gang, er jeg hektet.

«**Animal**» og deres tidligere diskografi viser at KATSEYE duger til så mye mer enn bare fattige masseproduserte låter som skal appellere til Tiktok. Alle gruppens medlemmer jobbet ræven av seg for å debutere, og de har fremragende vokaler og kan danse intrikate og komplekse dansetrinn.

Hvor de tidligere stolt viste frem seg selv og sine kulturer, er gruppen nå redusert til å bare gjøre det som genererer mest penger. *WILD* er mildt sagt KATSEYE sitt verste album. Det er på tide at KATSEYE kommer seg vekk fra ville veier og tilbake til det vakre kaoset de engang var.

SUDOKU

SUDOKUNGE: Ingve Aleksander Hetland

MEDIUM

6	3		8		5		1	9
	7	2		6		4	8	
		8	4		2	7		
			9		6			
	4			1			7	
				2				
				3				
7		5		4		6		3
2				5				8

1			8	2			3	6
	2				3	1	7	4
		3				8	5	
3			4		9		1	
8				5				7
	5		1		6			8
	9	2				7		
7	3	6	2				8	
4	8			3	5			9

LETT

VANSKELIG

3	6		1		5			2
			2		3		4	5
						6		
		3			8			
		1	4	9	2	3		
			7			8		
		5						
2	3		9		7			
1			3		4		6	7

Det nyeste fra Radio Revolt:

Bokbaren

#123 Murstein, murstein, murstein - det er gøy

I denne sendingen tar vi for oss store, fete, digre bøker – eller såkalte mursteiner. Disse tjukke bøkene blir ofte beskrevet som byggesteiner for kulturell kapital, men er det egentlig bare bortkastet tid? Bokbaren gir deg svaret, Vi tar for oss bøkene Idioten, «Under brosteinen, stranden» og Hitchhikers guide to the galaxy. Fullførte vi mursteinene eller fullførte mursteinene oss? Lytt om du noen gang har vurdert å plukke opp en murstein!

Ja Til!

#20 – Onani i telefonkiosk

Ja Til! er Norges nyeste parti der fire statsministere prøver å gjøre samfunnet til et bedre sted, ett problem om gangen. Burde det være like flaut å skrolle på Instagram som det er å onanere? Eller er det andre måter man kan minimere bruken av sosiale medier? Og hva skjer innad i partiet når én av statsministrene får en varslingssak mot seg? Svaret får du hvis du hører på Ja Til!

Ullustrert Vitenskap

Navlelo, ordskifte og atomreaktor

Hva har navlelo, bikkjer og akupunktur til felles? Alle har hatt gjennombrudd i sommer. Kanskje! I Ullustrert Vitenskap prater vi om alt og ingenting vitenskapelig. Finnes det forskning på hvor mye mikroplast en finner i navlelo? Har bikkjer analytiske evner, og er akupunktur vitenskap eller bare tull? Lars, Silje og Michelle styrer skuten gjennom ny vitenskap, håpløse forskningsforslag og solide mengder tull.

Millennium

#23 - Leprechaun, irsk eller fisk

Millennium er Trondheims samtidsprogram for studenter. Vi snakker om alt som er relevant for studentene i bartebyen, og i denne episoden snakker vi om St. Patricks Day og det faktum at vi kanskje er for lite kildekritiske, selv som studenter. For eksempel visste du kanskje ikke at Leprechaun på norsk er «irsk tusse», men det er sånt du lærer i denne episoden. God lytting!

Radio Revolt-programmer finnes live på radiorevolt.no eller som podkast på Spotify.

RADIO
REVOLT

200 ARRANGEMENTER I HELE BYEN - HELT GRATIS!

KULTURNATT
TRONDHEIM

FREDAG 11. SEPT

KL 15:00-00:00

KULTURNATT-TRONDHEIM.NO

PROGRAM

M MIDTBYEN

TRONDHEIM KOMMUNE
Tråanten tjelte

E C DAHL'S
EIENDOM

SpareBank 1

Kulturkalender

Etter fyllesyke fadderuker og introduksjoner til de mange emner trengs det et kulturpåfyll.

KONSERT: RAVI

Når? 4. september, klokken 22:00
Hvor? Storsalen, Studentersamfundet
 En av Norges største musikalske personligheter skal innta Samfundet for andre gang i 2026. Denne gang er han endelig hovedattraksjonen. Med låter som «E-orDET» og «Utadæsjælåppelse» kan han nærmest garantere allsang og storslagen stemning i Samfundet største sal.

SØNDAGSFILM: Y TU MAMÁ TAMBIÉN (2001)

Når? 6. september, klokken 19:00
Hvor? Storsalen, Studentersamfundet
 Alfonso Cuarón kan skilte med en heidundrende filmografi med klassikere som *Children of Men* (2006) og *Gravity* (2013). Filmen som derimot fikk ham inn i det internasjonale søkelyset, var den modige og eksperimentelle *Y tu mamá también*. Om det er riktig valg å vise en så erotisk og sexfylt film i Storsalen blant kåte studenter, får en selv bedømme.

KULTURNATT TRONDHEIM

Når? 11. september, fra klokken 15:00
Hvor? Hele Trondheim
 I år igjen samles kunstforretninger, utstillingssenter, museum og mange flere til en helaften med arrangementer. Med tilbud i alle prisklasser kan en gjøre denne fredagskvelden til et skikkelig kulturelt påfyll. Programmet slippes samtidig som dette magasinet, så det er bare å følge med på Kulturnatt sine nettsider.

PRIDEPARADE

Når? 12. september, klokken 12:00
Hvor? Trondheim sentrum
 Årets kanskje største feiring fyller byen i en hel uke i september. Denne uken bygger opp til det absolutte høydepunktet, nemlig prideparaden. Om du kommer alene, med vennegjengen eller planlegger din helt egen flåte, spiller ingen rolle. Her skal individet, mangfold og fellesskap feires til hele byen er regnbuefarget.

TRONDHEIM MIDDELALDERFESTIVAL

Når? 12. - 13. september
Hvor? Sverresborg Trøndelag Folkemuseum
 En kombinasjon av marked, oppvisninger og teater utgjør en festival anno år 1000 etter Kristus. Gjennom helgen kan en oppleve det meste som hører middelalderen til. Hvordan en klarer å stappe 500 år med historie inn i én helg, må man selv finne ut av. La oss bare håpe at en slipper datidens klasseskilte ved deltakelse.

KLOVNELOPET 2026

Når? 13. september, klokken 10:00
Hvor? Frimerket, NTNU Gløshaugen
 Veldedighetsløpet vil for femtende år på rad bli arrangert i Trondheim sentrum. Arrangementet er drevet av studenter, og all inntekt går til Sykehusklovnene. Så om du uansett må logge en fem kilometers joggetur for å bevise at du ikke er fyllesyk på en søndag, hvorfor ikke gjøre noe veldedig ut av det?

ULTIMATE EMO PARTY

Når? 19. september, klokken 22:00
Hvor? Lager11
 Dette er kvelden for å bevise én gang for alle at det å være emo ikke bare er en fase. DJ Villbrød lover alles favoritter i Green Day, Limp Bizkit og Bring Me The Horizon. Så voks ut luggen og vis frem ørepiercingen du alltid har gjemt bak håret. Dette blir den ene temafesten i året der din egentlige personlighet kan skinne.

TRONDHEIM KAMMERMUSIKKFESTIVAL

Når? 20. - 27. september
Hvor? Hele Trondheim
 Blant Ballinciaga-konserter og popfylte Pstereo kan Trondheim kammermusikkfestival være redningen for populærmusikk-leie musikknerder. Med et slikt proppet program vil det bli vanskelig å velge: nattkonsert i Nidarosdomen, hjemmekonsert på Bratsberg eller kunstnerdebatt. Hva kammerfest betyr, er derimot den største utfordringen ved festivaldeltakelsen her.

ONSDAGSDEBATT

Når? Omtrent hver onsdag
Hvor? Skala, Studentersamfundet
 Nytt semester betyr nye onsdagsdebatter. Det tidlige programmet kan by på debatter om overturisme, kunsten å være norsk og energisløsingen. Uansett om du trenger politisk påfyll eller bare en unnskyldning for en pils på en onsdag, er dette løsningen. Av erfaring fra tidligere semester er dette et populært tilbud, så vil du få deg en plass, vær tidlig ute.

STRIPE

ILLUSTRASJON: Anders Køhl

Så, ikke mer kontorminigolf?

MIDTBYEN

SE UKENTLIG MANDAGSMENY PÅ FACEBOOK:
[f /Endelig mandag Middag til 175,- i Midtbyen](#)

Endelig mandag!
MIDDAG TIL
175,-
I MIDTBYEN

MIDDAG TIL 175,- HVER MANDAG KI 16.00-18.30

Alma Mater • Amber • Bifrons • Egon Prinsen • Egon Søndre • Grafen • Jordbærpikene Byhaven
Krambua • La Border • Mat fra Hagen • NOGA by TAG • Olavstorget Street food • Phoenix Gastropub
Robata Asian Fusion • Røft Rôtisseri • San Sebastian Torvet • ØX Tap Room

midtbyen.no

NYNORSK

KRYSSORD

TEKST: Ingve Aleksander Hetland | ILLUSTRASJON: Kaja Søreng

		STORSLÅTT			STORMVERNET	TYNGSTE SLAGEN I VERDA	
		ELEKTRISK			TREFAT	JAKTBYTTA	
		VEMMELEG					
		___ LEONE					
DESI			HUS I GAME OG THRONES				
TRØNDESK DRIKK		GROV	PAKK!				
					FLYGANDE TALLERK		
					LYSTIG		
LYD FRÅ BIL				BOR			
SAMTYKKE				VAREMERKE		FN PÅ ENGELSK	
			EKSIL				
			KLOSETTA				
SJÅ DENNE			RESSURSANE				
			NEDERLAG				
GARN				REISE			
				USTEIKT			TIDLEGARE
					SLUTT!		
					ALVEN		
FJØRKRAGAR							
KILO							

SVIK- OG SVINDELKVISS

KVISSMESTER: Hans Einar Tuhus Fuglum

1.

Hvor mange nordmenn ble henrettet for landsforræderi etter andre verdenskrig?
2.

Hva var Cæsar sine siste ord til Brutus i Shakespeare-stykket?
3.

5. november markerer Storbritannia Guy Fawkes sitt mislykkede terrorangrep fra 1605. Hvilken bygning prøvde han å sprengre?
4.

Arne Treholt ble dømt til 20 års fengsel for spionasje mot Norge i 1985. Hvor mange år satt han inne før han ble løslatt?
5.

Hva fikk Judas i belønning for å angi Jesus til romerne?
6.

Tidligere direktør i Norsk industri ble nylig dømt for grov korrupsjon. Hva heter han?
7.

Før de fikk et hus på Moholt, holdt Rinnanbanden til i lokaler i Trondheim sentrum som i dag huser en fotballpub. Hva heter denne puben?
8.

Hva var Quisling sin tittel under den tyske okkupasjonen av Norge?
9.

Hvilken tittel gav tyskerne til utsendingene som skulle regjere i okkuperte områder?
10.

Et annet ord for pyramidespill refererer til en svindler som tok metoden i bruk på 1920-tallet. Hva het han?
11.

Hvem sto bak historiens største pyramidespill?
12.

Chicago White Sox tapte med vilje et mesterskap i 1919 for å tjene penger gjennom gambling. Hvilken sport spilte de?
13.

Hva betyr den latinske frasen «quid pro quo»?
14.

I 1931 ble Al Capone dømt for skatteunndragelse, men hva slags kriminell virksomhet er han bedre kjent for å ha drevet?
15.

Hvor mange kilometer unna Stortinget må en representant bo for å kvalifisere seg for pendlerbolig?
16.

I hvilken film dekkes svindelen til det oppløste meglerhuset Stratton Oakmont?
17.

Hvilket merke med amerikansk hermetisert kjøtt deler navn med en repetitiv type e-post som ofte forsøker å svindle deg?
18.

Hvem skrev den amerikanske selvstendighetserklæringen?
19.

Hvilke tre historiske forrædere blir spist på av Satan i Den guddommelige komedie?
20.

Hvilken religiøs gruppe tilhørte nybyggerne som sto bak terrorangrepet 11. september 1857, den såkalte Mountain Meadows-massakren?

Svar: 1) 25 2) «Et tu, Brute?» / (Også du, Brutus?) 3) Parlamentet/Big Ben 4) Atté år 5) 30 sølvmynter 6) Three Lions Pub 7) Stein Li-er-Hansen 8) Ministerpresident 9) Charles Ponzi 10) Rikskommissser 11) Bernie Madoff 12) Baseball 13) Noe for noe (anne) 14) Ulovlig omsetning og produksjon av sprit 15) 40 kilometer 16) The Wolf of Wall Street 17) Spam 18) Thomas Jefferson 19) Judas, Brutus og Cassius 20) Jesu Kristi kirke av siste dagers hellige (Mormonere)

HVA SLAGS FORRÆDER ER DU?

ILLUSTRASJON: Anders Køhl

0–5 poeng:
LANDSSVIKER

Den laveste av de lave. Det pleide å være unntak i loven så vi kunne drepe sånne som deg. Ditt navn er synonymt med ondskap, og det med rette.

6–10 poeng:
MILDT LANDS-
FORRÆDERI

Mange har drevet forretninger med Saddam Hussein. Du er ikke alene i ditt svik. Du er ikke uskyldig, men du er jo ikke helt skyldig heller. Det var CIA og Storbritannia sin skyld.

11–15 poeng:
FARSMORDER

Farsmorderen er kompleks – bare spør Freud. Som Zevs kan du ha et edelt mål om frigjøring, men pass deg for Ødipus sin skjebne.

16–20 poeng:
ROBIN HOOD

Før vi hadde velferdsstaten, hadde vi Robin Hood. Når systemet skaper lidelse, må noen ta ansvar, og det gjør du. Du lever på kant med loven, og for ditt samfunnsoppdrag risikerer du alt.

Send inn løsningsforslaget til avisredaktor@studentmediene.no innen 16.09.2026 og vær med i trekningen av en flott premie!

SPITPOSTEN

Registrerer

...at æ trur aldri æ har hørt ein hel Tobias Sten-låt
...at æ har ikke lyst til det da
...at såå kongen eller?
...at dronning epstein in the house tonight
...at rip to a real one kan vi avskaffe monarkiet nå?
...at mens leken er god liksom
...at jeg spilte kapitalist #3
...at på 50 tallet var han really hot
...at han var bare 188
...at kronpen var på hyblene for å drikke sorgene
...at Kong Olav var skikkelig chad
...at ting blir større og mindre
...at Pen is?
...at Pub ertet
...at skjegget lukta fitte
...at kem skal ha mus?
...at æ kan ligg nærmere masse folk æ
...at kem du hadde ligget med i GIF
...at det trådfulle nettet fungerer ikke
...at pèn er stum. Penis.
...at en eller to is?
...at Kong Haakon er tunnelbuddie med Epstien
...at Kristoffer har sixpack på hodet
...at game golf
...at do what you want, men jeg skal golfe
...at det blir jo orgie på samf
...at to andre som liker å spise bæsj liksom
...at dumpet i Bærum
...at rumpehår er lyddemper
...at kan du slutt å ta på musa mi?
...at rørt den jo ikke en gang!
...at gjentatt seksuell omgang med hunder
...at fadderkuken
...at snadderbarna
...at bergensar prøvde streiting
...at homsegeneralen

fra arkivet:

spiten, september 2001: Haakon på terroristskole

Kronprins Haakon går nå aspirantperioden for å bli tatt opp i Osama bin Ladens terroristnettverk

Mange har lurt på hvorfor Haakon kom hjem fra bryllupsreise med skjegg. Spitposten vet grunnen – kronprinsen håper å bli akseptert av Osama bin Laden og hans menn.

Slottet ville ikke uttale seg om hvor i byen det nygifte kronprinsparet befant seg da ting begynte å skje i New York. Dette kan ha hatt sine naturlige årsaker.

– Dette er en lenge planlagt konspirasjon, hvor så og si samtlige kongehus i hele Europa er involvert, forklarer hoffakademiker Carl Erik Grimstad.

– Dealer-kompisene til Mette-Marit har sikkert bidratt med finansieringen, også, freser han.

FØR: Kronprins Haakon for to år siden.

NYLIG: Kronprins Haakon for to uker siden.

NÅ: Kronprinsen i dag.

Verken slottet, kronprins Haakon, Jonas Wold eller Osama bin Laden ønsket å kommentere saken overfor Spitposten.

radt hospitalet

ste frem

reksport

Buran USSR

UNDERHOLDNING

From: Lawrence Krauss
Sent: Thursday, January 27, 2011 8:35 P
To: Jeffrey Epstein
Subject: Re:

I agree... am tired... in Davos... just gave two presentations, one with... direct... eral of CERN... you are right, it is a circus here... --nbp:b
importantly the beautiful young crown princess of norway wishes yo

back on Monday... would love to talk to you... it has been too long... I
days and talk.

On Jan -7, 2011, at 12:15 PM, Jeffrey Epstein wrote:

To: [REDACTED]
From: [REDACTED]
Sent: Tue 6/25/2013 1:13
Subject: Alert - can Princess

June 25, 2013 8:30 AM :

Hennes majestet Dronning Mette-

Marit av Norge

On Sun, Oct 23, 2011 at 7:37 AM, H.K.H. Kronprinsessen

> wrote:

Ha ha god you work fast!

I love it

But then again im not overly focused on details.
I'm more the emotional picture kind of gal
Try read with your gut not your intellect
Might get better

Googled u after last email

Agree didn't look too good :)

Thanks for the video

Such a beautiful woman
If one could only hope to become like that at old

Albumanmeldelse Candiss 2026:

Endelig har de søte rosakledde korjentene på samf gitt ut sitt nye album. Fitteblekkas musikkjournalist Måns Sjaavinist mener at det er et flott album, og at han blir "skikkelig gra av å høre lyden av pene jenter som synger"

Got a job don' radio promo

And none of the jocks can even tell I'm a homo

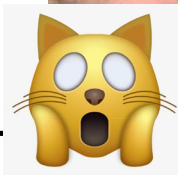
Eventually me and a friend

Sorta of drifted along into S&M

Apple Music | "Bobby Brown Goes Down" by Frank Zappa

RADIO REVOLT

Stakkarslig grafiker ble tvunget til cock vold av ansvarlig redaktør

I dag blir SM sett på som en seksuell preferanse.

Semesteravgiften din?

**Mente du: Støtte til
studentfrivillighetens
lag og foreninger,
studentidrett, psykolog,
rådgiving og mestringskurs,
helsestasjon og møteplasser
på campus? Sit.**